

Τριμηνιαία Εφημερίδα των απανταχού Καπιωτών

ΚΑΠΗΣ ΔΡΩΜΕΝΑ

Αριθμός Φύλλου 07 - Χρόνος Β' - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2010 - Ιανουάριος 2011 *Διεύθυνση: Νεσπάνης 6, 12132, Περιστέρι

Πολύ αγαπιέται αυτός ο τόπος
με υπομονή και περηφάνια.

Γιάννης Ρίτσος

Κάπη, κομμάτι της ψυχής μας!

www.kapilesvos.gr | www.kapilesvos.info

Εκδρομή στα Καλάβρυτα για τα μέλη και τους φίλους του συλλόγου μας. Δηλώστε τώρα όλοι συμμετοχή. Δύο ημέρες χαλάρωσης και απόλαυσης!

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΩΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Editorial **2** | Εταιρία: Νώντας Πράσινος και Υιός **4** | Οι αναμνήσεις και ο ρόλος τους στη ζωή του ανθρώπου **6** | Οι νέοι.... που τους έλεγαν αλήτες **8** | Τα Νέα μας **9** | Τα νέα του Συλλόγου μας **14** | Αναμνήσεις **18** | Αφιέρωμα: Ο Ιγνάτιος Αλεξίου **20** | Συμβουλές **22** | Αφλουγή **24**

Αν μια φωτογραφία αξίζει όσο χίλιες λέξεις, όπως λένε οι Κινέζοι, τότε ίσως μια κινούμενη εικόνα να αξίζει όσο η αλήθεια λέμε εμείς. Και αφορμή γι αυτό το ρητό, είναι το απαράδεκτο συμβάν του καλοκαιριού, η καταστροφή της web κάμερας που είχαμε τοποθετήσει στην πλατεία του χωριού μας.

Πριν αναφερθώ στο γεγονός αυτής της βανδαλιστικής ενέργειας ας πούμε δυο λόγια για τους λόγους που τοποθετήσαμε αυτή την κάμερα.

Είναι γνωστό πως πολλά νησιά και χωριά της Ελλάδας έχουν σ' ένα ή περισσότερα σημεία τους web κάμερες, προκειμένου να δείχνουν στους περιηγητές του διαδικτύου τις ομορφιές και στιγμιότυπα της καθημερινής ζωής σ' ένα τόπο.

Ο στόχος μας ήταν να δώσουμε την ευκαιρία σε όσους συντοπίτες μας έχουν καιρό να επισκεφθούν το χωριό μας να βλέπουν λίγο ζωντανά την καθημερινότητα της πλατείας μας, δίνοντας μια κάποια διέξοδο στη νοσταλγία που ίσως αισθάνονταν. Αυτός ήταν ο ένας λόγος.

Ο δεύτερος λόγος ήταν για να ενημερώνονται οι επισκέπτες μας πώς περιπου είναι το χωριό μας. Ο τρίτος λόγος ήταν η προώθηση του χωριού μέσα από τηλεοπτικές εκπομπές τουριστικού χαρακτήρα που κάνουν «πέ- ρασμα από σημεία της πατρίδας μας που έχουν δυνατότητα οπτικής διαδι- κτυακής ενημέρωσης.

Δεν είχαμε σκοπό ούτε να καταγράψουμε πρόσωπα, ούτε να ακούει κα- νείς τι λένε. Εξάλλου αυτό θα ήταν αδύνατο, δεδομένου ότι η εικόνα ήταν πολύ χαμηλής ανάλυσης και δεν διέθετε ήχο.

Στο σημείο αυτό θέλω να σας ζητήσω συγγνώμη γιατί αυτές τις σκέψεις δεν τις μοιράστηκα μαζί σας στο πλαίσιο μιας συζήτησης, ώστε ν' ακούσω και τις δικές σας απόψεις. Mea culpa.

Η άρνηση, ακόμα και η αντίδραση σε κάτι με το οποίο διαφωνούμε είναι μια απόλυτα παραδεκτή τακτική. Άλλο όμως η διαφωνία και άλλο η κατα- στροφή. Η διαφωνία μπορεί να εκφραστεί και με άλλο τρόπο εκτός από την εξαφάνιση της αιτίας για την οποία διαφωνούμε. Πιο συγκεκριμένα ο συγ- χωριανός ή οι συγχωριανοί που κατέστρεψαν κάτι που αφενός δεν τους ανήκε και αφετέρου ήταν καθόλα νόμιμο να βρίσκεται εκεί που βρισκόταν, θα μπορούσαν απλά να το σκεπάσουν και το μήνυμα της άρνησης θα ήταν το ίδιο εύγλωττο.

Κρύφτηκαν όμως στην ανωνυμία της νύχτας και δεν τόλμησαν να προ- βούν στην πράξη τους μπροστά στα μάτια των υπόλοιπων συγχωριανών μας που καθημερινά επισκέπτονται την πλατεία.

Ας είναι. Μια προσπάθεια χάλασε από κάποιον ή κάποιους που ίσως δεν θέλουν την εξέλιξη, η οποία απαιτεί ευτυχώς ή δυστυχώς, εκσυγχρονισμό.

Φυσικά δεν σταματάει το έργο μας. Μπροσάρρηδες στην προώθηση του χωριού μας σ' όλη την Ελλάδα έχουμε και άλλες ιδέες και άλλες δυνα- τότητες.

Που δεν θα αφεθούν στην καταστροφική μανία ελαχίστων που επιθυ- μούν την απραξία και το τέλμα.

Βαγγέλης Χαραλάμπους
Πρόεδρος Συλλόγου
των Εν Αθήναις Καπιωτών Λέσβου

Ταυτότητα

Τριμηνιαία έκδοση συλλόγου
Καπιωτών Αθήνας
Νεοτάνης 6, 12132, Περιστερί

Ιδιοκτησία

Σύλλογος Καπιωτών Αθήνας

Εκδότης

Βαγγέλης Χαραλάμπους
(Πρόεδρος)

Αρχισυντάκτης

Νίκος Ηλιάς
(Αντιπρόεδρος)

Επιμέλεια ύλης

Άννα Αντώνογλου (Μέλος)

Συντακτική επιτροπή

Βαγγέλης Χαραλάμπους
Νίκος Ηλιάς
Άννα Αντώνογλου

Δημοσιογραφική ομάδα

Γιάννης Δελημιχαήλ (Ταμίας)
Σοφία Κυριάκογλου (Γραμματέας)
Ισμήνη Κυριαζοπούλου, (Μέλος)
Νίκος Χατζηγιαννάκης,

Δημιουργικό

Κωνσταντοπούλου Ιωάννα

Αλληλογραφία, εμβάσματα, επιταγές

Νεοτάνης 6, Περιστερί, 2108250128-9

Η επιμέλεια ύλης και η διορθωση των κειμένων της εφημερίδας έγινε από την Άννα Αντώνογλου.

Οι δύο φωτογραφίες του εξωφύλλου είναι του Μιχάλη Κανδαρά.

Κείμενα που αποστέλλονται στην εφημερίδα, δημοσιευμένα ή μη, δεν επιστρέφονται. Ανώνυμα κείμενα ΔΕΝ δημοσιεύονται. Τα άρθρα που δημοσιεύουμε απηχούν αποκλειστικά απόψεις και θέσεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου και της συντακτικής ομάδας της εφημερίδας μας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί Συγχωριανοί και Συγχωριανές,

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέ- τος ο Σύλλογος μας θα πραγμα- τοποιήσει την καθιερωμένη κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας την Κυριακή 30 Ιανουαρίου και ώρα 17:00, στο ξενοδοχείο Κοράλ. (Λ. Ποσειδώνος 35, Φλοίσβος, Πα- λαιό Φάληρο,

Τηλέφωνο:210-9816441

Η πρόσβαση στο ξενοδοχείο είναι πολύ εύκολη για όσους επι- λέξουν μέσα μαζικής μεταφοράς: η στάση TRAM που βρίσκεται ακριβώς απέναντι από το ξενο- δοχείο ονομάζεται Φλοίσβος, είτε έρχεστε από Αθήνα, είτε από Πει- ραία, είτε από Γλυφάδα. Το ίδιο ισχύει και για όλα τα λεωφορεία που κατευθύνο- νται από κέντρο Αθήνας και Πειραιά προς Γλυφάδα μέσω παραλιακής λεωφόρου και το αντίστροφο.

Θα προηγηθεί η ετήσια τακτική Γενική μας Συνέ- λευση όπου θα γίνει απολογισμός πεπραγμένων από το Δ.Σ του Συλλόγου για το έτος 2010, Οικονομικός Απολογισμός, έγκριση Οικονομικού Απολογισμού από τη Γενική Συνέλευση και στη συνέχεια θα ακολουθή- σουν εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμ- βουλίου.

Παρακαλούμε όλες τις συγχωριανές και τους Συγ- χωριανούς να δηλώσουν δυναμικό παρών και σε αυτή τη τόσο σημαντική Γενική Συνέλευση και εκδήλωση του Συλλόγου μας.

Με χαρά θα μοιραστούμε μαζί σας μερικές ζεστές στιγμές στο ξεκίνημα της Νέας Χρονιάς. Σας περιμέ- νουμε όλους και όλες να γιορτάσουμε μαζί.

Στη γιορτή μας θα είναι και ο Αϊ Βασίλης που θα μοιράσει δώρα σε όλα τα Καπιωτέλια.

Με εκτίμηση,
Για το Δ.Σ του Συλλόγου

Βαγγέλης Χαραλάμπους
Πρόεδρος Συλλόγου

ΕΝΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΧΩΡΙΣ ΜΕΛΛΟΝ

του Τάκη Χατζηαναγνώστου

Αυτό ήταν το ένα περιστατικό.

Το άλλο ήταν πάλι με τον πατέρα μου.

Θα ήταν στα εφηβικά μου χρόνια, όταν προσπαθούσα κι εγώ να μπω και να πάρω μια θέση στη ζωή που ένιωθα να πάλλει γύρω μου.

Ήταν καλοκαίρι, και είχαν προκηρυχθεί στο νησί τα, για τον Αύγουστο, οι ετήσιοι κολυμβητικοί Αιγαιοπελαγίτικοι αγώνες, τα οποίους λάβαιναν μέρος αθλητές απ' τα νησιά Σάμο, Χίο, και φυσικά Λέσβο. Θα αγωνιζόμουν κι εγώ, σαν μέλος του Ναυτικού Ομίλου Μυτιλήνης. Το αγώνισμά μου ήταν το «ύπτιο», τα 50 μέτρα.

Έφτασε η ορισμένη μέρα. Ο πρώτος και ο μόνος τον οποίο καταπαράκαλεσα να ρθει και να με δει ήταν ο πατέρας μου. Άλλωστε, οι αγώνες γίνονταν Κυριακή, και τα μαγαζιά ήταν κλειστά. Επομένως δε θα μπορούσε να προφασιστεί τη δουλειά και τα εργάτες για να μην έρθει.

Καθώς πλησίαζε η ώρα του αγωνίσματός μου, τον είδα να παίρνει τη θέση του σε μian άκρη, λίγο πιο πέρα απ' τα τα φιλάθλους θεατές. Πήρα θάρρος.

Το συγκεκριμένο λεπτό μπήκαμε στη γραμμή οι αγωνιστές, σφύριξε ο αφέτης, και ξεκινήσαμε. Έβαλα τις δυνάμεις μου να τα βγάλω πέρα. Τερμάτισα δεύτερος. Ήταν μια περηφάνια. Δεν ήταν λίγο ότι θα αναφερόμουν πως ήρθα σε καλή σειρά σε Αιγαιοπελαγίτικούς Αγώνες. Μόλις ολοκλήρωσα τη διαδρομή, στράφηκα να δω τον πατέρα μου στη θέση που υπολόγιζα ότι είχε καθίσει. Δεν τον είδα. Είχε φύγει ; Δεν παρακολούθησε τον αγώνα ; Τι έγινε ;

Έτρεξα, ντύθηκα, κι αφού μου έδωσαν ένα δίπλωμα για τη δεύτερη θέση μου, πήρα γοργά το δρόμο για το σπίτι τα. Τον βρήκα καθισμένο στο καθιστικό τα να πίνει τον καφέ του. Στήθηκα απέναντί του κακοφανισμένος.

«Γιατί έφυγες ;»

«Βρέθηκα σε ανάγκη, αγόρι μου. Έπρεπε να φύγω.»

«Επομένως δε με είδες που ήρθα δεύτερος σ' όλο το Αιγαίο.»

Σήκωσε το κεφάλι του και με κοίταξε με απορία, λέγοντας :

«Μα υπήρχε τρίτος ;»

Καταρρακώθηκα. Όχι, δεν υπήρχε τρίτος. Δυο μόνο είχαμε αγωνιστεί. Και ήρθα δεύτερος. Δηλαδή τελευταίος! Ντράπηκα για την έπαρσή μου. Κατέβασα το κεφάλι μου ταπεινωμένος. Με κατάλαβε. Μου έπιασε το χέρι και με κάθισε σε μια καρέκλα δίπλα του.

«Άκου, δεν έχει σημασία αν ήρθες πρώτος ή δεύτερος, ή τελευταίος. Αξία έχει ότι αγωνίστηκες, και τα κατάφερες να φτάσεις ως το τέλος. Αυτό και μόνο πρέπει να σε ικανοποιεί.»

Χαμογελούσε με καλοσύνη. Και χαμογέλασα κι εγώ, γιατί ένιωσα να απαλύνεται μέσα μου η στεναχώρια μου.

Από τότε η ζωή μου κύλησε πάνω σ' αυτή τη γραμμή: του αδιάκοπου αγώνα και τα συνεχούς προσπάθειες, απ' τη μια να ξεπεραστεί ο «τα», που πάντα φάνταζε στα μάτια μου σαν ο καλύτερος, κι απ' την άλλη να μη με νικήσει η όποια δυσκολία και καταθέσω τα όπλα πριν ολοκληρώσω το χρέος μου. Μου ειπώθηκε ότι θα μπορούσε η συμπεριφορά αυτή του πατέρα μου να έχει καταστροφικές συνέπειες στη μελλοντική ψυχική μου διαμόρφωση. Ήταν στην κόψη του ξυραφιού. Ευτυχώς ότι, σαν σπόρος, έπεσε σε γόνιμο έδαφος. Και στη συγκεκριμένη περίπτωση λειτούργησε νομίζω θετικά.

Ο Λ Α Κ Α Λ Α !!!!!

του Μιχάλη Κανδαρά

Είναι Τετάρτη βράδυ, περπατώ στη προκουαία της Μυτιλήνης, το τηλέφωνο χτυπά στην άλλη πλευρά, είναι ο πρόεδρος.

- "Γεια σου Ευάγγελε του λέω τι κάνουμε;"

- "Καλά-καλά μου λέει εσείς εκεί τι νέα;"

• "Τα ίδια του απαντώ είμαι στη πόλη",

• "Σε πήρα τηλέφωνο γιατί μέχρι την Παρασκευή θέλω μια φωτογραφία του χωριού για πρωτοσέλιδο. Αν έχεις και κανένα άρθρο στείλτο πρόσεξε μ.....κα μη γράψεις τίποτα και έχουμε πάλι τρεχάματα!!!!!!!"

Περπατώ και γελώ μόνος μου.

Η ώρα είναι έντεκα και τριάντα, οδηγώ, όλοι οι δρόμοι με οδηγούν στην Κάπη.

Σκέφτομαι τι θα μπορούσα να γράψω για να μη στεναχωρήσω τον Βαγγέλη. Ενα θέμα έρχεται και ξανάρχεται στο μυαλό μου οι Δημοτικές εκλογές. Προβληματίζομαι αν γράψω αυτά που σκέφτομαι θα καταλήξουμε πάλι σε δράματα. Όχι τίποτα! του πρόεδρου το καλοκαίρι του σπάσανε την κάμερα μη γίνω αιτία και του σπάσουνε και το κεφάλι!!!!!!

Ο περισσότερος κόσμος φέρεται σαν τους Έλληνες πολιτικούς, διπλωματικά. Κάνει προσπάθειες να φαίνεται αρεστός, δεν ασκεί ποτέ κριτική κάνει ότι δεν βλέπει και ότι δεν ακούει. Είναι με όλους και με όλα. Κοιτάζει την δουλειά του την οικογένειά του και νομίζει ότι όλα βαίνουν καλώς.

Υ.Γ Φίλε Βαγγέλη αν όλοι βλέπαμε, ακούγαμε, μιλούσαμε και στεναχωρούσαμε κάποιους δεν θα παθαίναμε αυτά που ζούμε σήμερα.

Όπως λέει κι ο ποιητής (Φίλιππος Γράφας):

"Η ζωή ξεκινά δυνατά και πατά σάλλους γαλαξίες συγχωρεί τους πολύ τολμηρούς τους τρελούς και τις αξίες."

Ο σύλλογος μας, σας προσκαλεί στις
27 - 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ για μια
2ήμερη εκδρομή στα **Καλάβρυτα**
Πηγές Αροανίων - Μέγα Σπήλαιο-Αγία Λαύρα

1η μέρα: Σπήλαιο Λιμνών-Πηγές Αροανίων-Καλάβρυτα

Πρωινή αναχώρηση για Καστριά μέσω σήραγγας Αρτεμισίου με μια ολιγόλεπτη στάση στον Ισθμό.

Πρώτος σταθμός το σπήλαιο Λιμνών Καστριάς, ένα σπάνιο δημιούργημα της φύσης με αλλεπάλληλες κλιμακωτές λίμνες, που το καθιστούν μοναδικό στο είδος του στον κόσμο. Συνεχίζουμε μια όμορφη διαδρομή για να καταλήξουμε στις φημισμένες πηγές Αροανίων, κοντά στον οικισμό Πλανητέρο. Το τοπίο εδώ είναι ειδυλλιακό ενώ στην περιοχή υπάρχουν πεστροφεία-ιχθυοτροφεία, παλιές νεροτριβές και νερόμυλοι. Ακολουθεί γεύμα σε ταβέρνα της περιοχής. Κατευθυνόμαστε στα γραφικά Καλάβρυτα, όπου και θα διανυκτερεύσουμε.

2η μέρα: Καλάβρυτα-Μέγα Σπήλαιο-Αγία Λαύρα-Αθήνα

Μετά το πρόγευμα αναχωρούμε για το Μέγα Σπήλαιο και την Αγία Λαύρα, το καταπληκτικότερο ιερό προσκύνημα της Ορθοδοξίας, η οποία προκαλεί δέος καθώς βρίσκεται στη σκιά απόκρημνου βράχου. Προαιρετικό γεύμα σε ταβέρνα. Πορεία επιστροφής στην Αθήνα.

Τιμή κατ άτομο σε 2κλινο - 3κλινο : 95€

Περιλαμβάνονται :

• Μεταφορές, εκδρομές, περιηγήσεις που αναφέρονται.

• Διαμονή σε ξενοδοχείο 2*-3*

• 1 Πρωινό + 1 Γεύμα

• Αρχηγός - Συνοδός

ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΕΩΣ ΤΙΣ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να πραγματοποιηθεί η εκδρομή είναι να δηλώσουν συμμετοχή τουλάχιστον 40 άτομα. Γι' αυτό σας παρακαλούμε να επικοινωνήσετε το συντομότερο δυνατό στα τηλέφωνα του συλλόγου μας προκειμένου να δηλώσετε συμμετοχή για εσάς και τους φίλους σας

210 82 50 128 -129

Του Δημήτρη Κοτζαμάνη

Μπέρτολτ Μπρέχτ

Σοπενάουερ

1990.

Ο Νώντας παραλιακή. Από Τροκαντερό μέχρι Βούλα. Σκυλαδικό, πρώτο τραπέζι. Άσπρη κάλτσα, καφέ λουστρίνι εισαγωγής. Λε-Πά. Χριστοδουλόπουλος. Romeo. Ουίσκι και σαμπάνια μαζί. Πιάτα και γαρύφαλα. Γκόμενες να κλωτορίζονται, τσιφτετέλια στην πίστα. Το γέρι στον

1980

Χωμένος από τους κολλητούς σε κάτι επιτροπές ρουφάει το μερίδιό του από τα πακέτα που έρχονται από την Ευρώπη. Ο "μεγάλος", ο Ανδρέας, δεν γουστάρει την Ευρώπη, αλλά μια χαρά τα πάει μαζί τους τελικά. Το σύνθημα "ΕΟΚ και NATO, το ίδιο συνδικάτο" είναι καλή ατάκα για τα

1995.

2000. Millennium.

Ἦξερε καλά πως αν δεν χώσεις μαύρα, δεν θα πάρεις τη δουλειά. Έτσι, ένας δούλεψε, δέκα πληρώνονταν. Ένας έσκαβε και δέκα κοινομάνανε. Η πιο

κερδοφόρα δουλειά στην Ελλάδα έγινε ο αέρας. Χρυσοπληρωμένοι αεριτζήδες, πετυχημένοι και κονομημένοι. Έτσι κι ο γιος του Νώντα. Άλλαξε το φοιτητικό κόκκινο Celica με το μπουρί από πίσω και πήρε μια Πόρσε Καγιέν μαύρη. Την τούρμπο με φιμέ τζάμια. Αριθμός κυκλοφορίας ΑΜΡ-7777. Ήθελε να τον καταλαβαίνουν όλοι και ένας κολλητός στο συγκοινωνιών του έδωσε το νούμερο. Δεν ήθελε όμως να φαίνεται στην εφορία, γι αυτό και το Πόρσε το Καγιέν το 'έβαλε' στην οφ-σορ του που είχε έδρα την Κύπρο. Εταιρικό το αμάξι, όπως και η γκαρσονιέρα που αγόρασε για παρτουζογαμιστρώνα στο Κολωνάκι κοντά στου Σημίτη, για να τον χαιρετάνε οι μπάτσοι της φρουράς.

Στις Τζούλιες που ξεμονάχιαζε εκεί έλεγε πως ήταν σύμβουλος του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, έτσι για φιγούρα.

Ο μπαρμπα Νώντας ήταν περήφανος για το βλαστάρι του. Είχε βγει στη σύνταξη από τα πενήντα του "δουλεύοντας" το ΤΕΒΕ με πλαστά παραστατικά εργασίας από τη Γερμανία, αλλά έβγαζε χοντρά φράγκα από τότε που το κόμμα τον έβαλε σύμβουλο στο κρατικό κανάλι. Πολλά λεφτά! Και δεν πατούσε και το πόδι του εκεί. Από τη Μύκονο τηλεφωνικώς οι πολύτεμες συμβουλές του μέσα από την πσιόνα ή το τζακούζι που έφερε απ' τη Γερμανία για να του θυμίζει την ξενιτιά.

Έφερε και μια σάουνα αλλά την πήγε στο άλλο εξοχικό στην Αράχοβα. Από τη Μύκονο έρχονταν στην Αθήνα μόνο για τα συμβούλια με Υπουργούς, για να ζεσταθεί το κονέ. Έτσι κι αλλιώς με το σκάφος μια ώρα ήταν η Γλυφάδα από τη Μύκονο και τρως και καμιά αστακομακαρονάδα στο διάμεσο. Και τα σκυλάδικα κοντά, λίγο αλλάξαν από το ηρωικό 80. Το κόλπο του χρηματιστηρίου τους άφησε πόλλλλλλλά κέρδη.

Ήταν μέσα στις κομπίνες που φούσκωναν ανύπαρκτες εταιρίες πιο γρήγορα κι από Φαρίνα Γιώτης. Όταν δόθηκε το σύνθημα, τα φράγκα μεταφέρθηκαν στην Ελβετία με τσουβάλια και είναι εκεί για τα γεράματα. Ο μπαρμπα Νώντας έμαθε πως ο καλύτερος φίλος του στο πατρικό του δίπλα αυτοκτόνησε από την απόγνωση. Έχασε τα πάντα. Ο Σημίτης που είχε ψηφίσει τον είχε διαβεβαιώσει πως το χρηματιστήριο θα τον κάνει πλούσιο και εκσυγχρονισμένο. Ο Νώντας έστειλε στεφάνι, μια που δεν μπόρεσε να πάει στην κηδεία, είχε επιτροπή.

2004

Πατέρας και γιος στο μεγαλύτερο φαγοπότι όλων των εποχών. Αρμέγανε από παντού, ήταν

πια κολλητοί με τους πάντες και διαχειριζόνταν μίζες και λάδια. Αντίρια, Ολυμπιακά Έργα, κατασκευές. ότι μπορεί και δεν μπορεί να φανταστεί κανείς. Η Ολυμπιακή φλόγα έφερε πολύ χρήμα. Ο Νώντας έχει ακόμα τη δάδα της φλόγας, την μετέφερε κι αυτός για 50 μέτρα. αλλά οι φωτογραφίες βγήκαν 'καμένες' επειδή γυάλισε στον ήλιο το ολόχρυσο ρολέξ και το δαχτυλίδι με την πράσινη πέτρα στο μικρό δάχτυλο με το μακρύ νύχι.....

Κάπου σ' αυτή την εποχή έχασα τα ίχνη του Νώντας και του γιου του. Είχα κι εγώ τα δικά μου προβλήματα επιβίωσης. Έμαθα πως αγόρασαν σπίτι στο Σαν Φραντζίσκο και στο Λονδίνο για τις δύσκολες ώρες. Μάλλον είχαν την πληροφορία πως η Ελλάδα θα γίνει επικίνδυνος τόπος για την κάστα τους και έφυγαν νωρίς. Όπως οι καλοί κλέφτες. Μια καλή μπάζα κι εξαφανιζόλ.

Οι κολλητοί τους όμως είναι ακόμα εδώ:

Άπληστοι στόκοι, σκατόμυαλοι και υπερόπτες μπάσταρδοι, γλείφτες φελλοί, καθυστερημένοι ρουφιάνοι, λειψοί συκοφάντες, σκράπες κλικαδόροι, αδιστακτοί μυγοχάφτες, μικρόμυαλοι ψεύτες, κλούβιοι απατεώνες, σαχλαμπούχλες μίζαδόροι, αγαθοψώληδες και καβαλημένοι κληρονόμοι, ελαφροκέφαλοι και δέθεν γιοι εισηγμένων, οι βίζιτες της πρώτης σελίδας, τα ξέκωλα οι πουτάνες τα νούμερα κι οι αδερφές του μεσημεριού. Μασκαράτα γελοίων κοσμικών.

Απέναντι σε εκατομμύρια φτωχών πια Ελλήνων.

2009

Ο τελευταίος «σοσιαλιστής» της δυναστείας Παπανδρέου αποφάσισε να ποντάρει σε λάθος άλογο, και να κερδίσει τις εκλογές πέφτοντας στην παγίδα που έστησε ο ίδιος στον ελληνικό λαό.

- Ένα λαό που τον κατάντησαν να επιλέγει πάντα τους πολιτικούς με κριτήριο τον διορισμό στο δημόσιο.
- Ένα λαό που τον έμαθαν να πιστεύει πως η ευτυχία του είναι συνάρτηση της δυστυχίας του άλλου και ότι «ο εχθρός σου είναι ο όμοιος διπλανός σου, που διεκδικεί την ίδια θέση με σένα».
- Ένα λαό που δεν παράγει τίποτα, αλλά υπεξαιρεί τα πάντα..
- Ένα λαό «κλαρίνο στους από πάνω, κλοτσιά στους από κάτω».
- Ένα λαό που επιλέγει πολιτικούς «καθαρά χέρια» για να εφαρμόσουν το σχέδιο των πλουσίων, από τους οποίους βεβαίως βεβαίως έχουν χρηματοδοτηθεί Και το σχέδιο έχει πάντα την αλλοτινή του μορφή συνοψίζεται δε στο ρητό : «Για να μπορούν οι λίγοι έξυπνοι να βλέπουν διαρκώς τα πλούτη τους να αυξάνονται, θα πρέπει οι πολλοί να παραμείνουν ηλιθιοί».

Νώντας και Υιός ΑΕ ίσως τη γλυτώσουν άλλωστε στο Ελλαδιστάν ζούμε.... Ίσως αποφύγουν αυτό που δεν απέφυγαν οι Λουδοβίκοι του παρελθόντος.

2010

Στην Ελλάδα μπορεί το85% να κοιμάται νανουρισμένο από το σκυλάδικο, τους πληρωμένους τελάληδες της δημοσιογραφίας, τη χαζομάρα του μεσημεριού και την επιδείξι της αήτητης ηλιθιότητας, αλλά....

το 15% είναι γνήσιο τέκνο του Λεωνίδα, του Θεμιστοκλή και του Αλεξάνδρου. Του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη. Του Καβάφη, του Βάρναλη,

του Σολωμού και του Ρίτσου. Του Καζαντζάκη και του Λιαντίνη. Του Χατζηδάκη και του Τσιτσάνη. Πιο γνήσιο δεν γίνεται.

Είναι αναχρονιστές. Πιστεύουν ακόμη στον άνθρωπο περισσότερο απ' ότι στις αγορές και στο χρήμα Κι αυτό Νώντας και Υιοί Α.Ε. να το θυμάστε και να το φοβάστε.....

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ:

Καλή σου τύχη Νώντας. Χαιρετίσματα στο γιο και στην κυρά.

Καλή σου νύχτα Ελλάδα. Χαιρετίσματα στο Γιωργάκη, τον Αντώνη, την Ντόρα, τον Άδωνη, τον Άκη, το Θέμο, το Μάκη, το Νίκο, την Ελένη, την Τατιάνα και σ όλα τα λοιπά λαμόγια που ανέθρεψες και θα κουβαλάς για πάντα στις πλάτες σου.....

Οι αναμνήσεις και ο ρόλος τους στη ζωή του ανθρώπου*

του Τάκη Χατζηαναγνώστου

*** Ομιλία που έγινε στο Πνευματικό Κέντρο Κάπης στις 19 Αυγούστου 2010, στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε προς τιμή του.**

Λοιπόν, οι αναμνήσεις, αγαπητοί μου.

Αλλά τι είναι οι αναμνήσεις; Διάφορα κουτάκια, άλλα μικρότερα, άλλα μεγαλύτερα, αποθηκευμένα στο εσωτερικό της ψυχής μας, σε θέσεις ανάλογα με το περιεχόμενό τους και τη σημασία τους για τη ζωή μας –αυτή τη ζωή που κύλησε κι έφυγε πίσω μας, στο παρελθόν. Και λέω ότι είναι μια σοφία της θείκης δημιουργίας, που δε μας ξαμόλησε μέσα στον συμπαντικό κόσμο σαν ξεκάρφωτα όντα, χωρίς δεσμούς και χωρίς ιστορία, αλλά φρόντισε να μας κρατήσει συνδεδεμένους με αόρατα νήματα με τις μέρες που πέρασαν κι έφυγαν, για να έχουμε κάποια συνέχεια, εξασφαλισμένη απ' αυτά τα στηρίγματα με τα οποία μας προίκισε το τυφλό πεπρωμένο μας απ' τη μέρα που γεννηθήκαμε.

Και κάποτε-κάποτε, σε κάποιες μυστικές ώρες εσωτερικής ανάγκης, σπρωγμένοι ποιος ξέρει από ποιες δυνάμεις, και ποιος ξέρει με ποιες βεβαιότητες, στρέφουμε το βλέμμα κι αναζητούμε μέσα μας έστω και ψίχουλα παρηγοριάς, που θα ελαφρύνουν τις αδυναμίες μας απέναντι στα αδιέξοδα της καθημερινότητάς μας. Και τότε βγαίνουν στο προσκήνιο σαν από μηχανής θεότητες εκείνες οι κρύφειες αποθήκες που ανάφερα πριν –μια προσφορά λησμονημένης ευτυχίας, κλεισμένης και φυλαγμένης στα κουτάκια που νοικοκυρεμένα έχουν τακτοποιηθεί σε αφανή ράφια. Και επιλέγουμε πάντα ν' ανασύρουμε στην επιφάνεια με μια ενστικτώδη ακρίβεια εκείνα τα κουτάκια που ταιριάζουν περισσότερο στην περίπτωση, ανάλογα με την εποχή και τις τρέχουσες συνθήκες της επιδίωξης. Και τ' ανοίγουμε προσεκτικά, με απώτερο στόχο ν' αντλήσουμε απ' το εσωτερικό τους είτε ανακούφιση, είτε ελπίδα, είτε δύναμη για το σήμερα και το «αύριο» μας. Και δεν τα εγγίζουμε απλώς, αλλά καθόμαστε με υπομονή να ξεσκαλίσουμε το μύθο τους, άλλοτε με τρυφερότητα, άλλοτε με συγκίνηση, ορισμένες φορές με θλίψη ή και με ψυχρότητα, αλλά πάντα με στοργή. Κι αναψηλαφούμε το περιεχόμενό τους, και ξαναζούμε έστω και νοητά τις στιγμές που το συνθέτουν, είτε για να ξαναδώσουμε κάποια χαρά στον κουρασμένο ή παρωχημένο εαυτό μας, είτε για να ξαναπροσδιορίσουμε την πορεία μας στο μονοπάτι όπου βαδίζουμε.

Αν προσέξετε ιδιαίτερα, θα δείτε ότι δε στεκόμαστε με ξεχωρή επιμονή σε χτεσινά ή προχτεσινά γεγονότα (είναι διαπιστωμένο ότι πολλές φορές ξεχνούμε ακόμα και το τι φάγαμε χτες). Το μυαλό μας, καθώς γυρίζει τις σελίδες του βιβλίου των αναμνήσεων, πάει αρκετά πίσω, κοντοστέκει στις ερωτικές περιπέτειές μας και στα πρόσωπα που τις εκφράζουν, αλλά πιο πολύ ανατρέχει σε παλαιότερα χρόνια, στις πρώτες μας καταβολές, όσες κατάφεραν να περισωθούν μέσα μας, με μύθους, συγκινήσεις, πρόσωπα, και σχέσεις της παιδικής ηλικίας.

Δε θέλω να σας κουράσω με θεωρητικά εισαγωγικά σχήματα. Έχω πλήρη επίγνωση ότι βρίσκομαι στο χωριό του πατέρα μου κυρ-Στρατή Χατζηαναγνώστου, και μιλώ σε συγχωριανούς του, ή μάλλον σε απογόνους τους, που θα έχουν ακούσει γι' αυτόν. Οι αναμνήσεις οι δικές μου για λόγου του ξεκινούν απ' τις αφηγήσεις του για τη δική του ζωή, εδώ, στο αγαπημένο του χωριό.

Απ' όσα μου είχε πει ο ίδιος, ήταν μια πολυπληθής οικογένεια. Ο πατέρας μου ήταν 14ος στη σειρά των αδελφιών του, αγοριών και κοριτσιών. Ο πατέρας του, Νικόλας Χατζηαναγνώστου, με ρίζες απ' το Μανταμάδο, είχε ένα μικρομάγαζο όπου πωλούσε απ' όλα τα χρειαζούμενα στους συγχωριανούς του –ένα είδος σούπερ μάρκετ της εποχής. Συγχρόνως ήταν αναγνώστης στην εκκλησιά, γιατί ήξερε λίγα γράμματα, κι ήθελε να μάθουν και τα παιδιά του να διαβάζουν και να γράφουν, για να μπορέσουν να προχωρήσουν στη ζωή. Βέβαια, αυτή η μάθηση θα πρέπει να γινόταν στο σχολείο, το μοναδικό μικρό σχολείο του χωριού, όπου όμως τη φροντίδα για το άνοιγμα και κλείσιμό του την είχαν τότε –εποχή τουρκοκρατίας– τρεις προύχοντες, φυσικά αυτοί που ήξεραν δυο πράγματα περισσότερα απ' τους άλλους. Ανάμεσά τους κι ο παππούς μου Νικόλας. Κάποτε αρρώστησε και πέθανε ο δάσκαλος του σχολείου. Κάθισαν οι παραπάνω τρεις και σκέφτηκαν ότι θα 'πρεπε να βρουν καινούριο. Αλλά οι δάσκαλοι δε βρίσκονται μες στο δρόμο. Αποφάσισαν να κατέβει ένας τους στη Χώρα, και να ψάξει. Ανέθεσαν τη δουλειά στον παππού μου. Και κατέβηκε στη Χώρα, κι έψαξε και βρήκε δάσκαλο, και συμφώνησαν ν' ανέβει να διδάξει τα παιδιά στο χωριό, κι εγγυήθηκε ο παππούς μου για την πληρωμή του, που θα γινόταν απ' ό,τι θα εισέπραττε η κοινότητα απ' τον καρπό ενός λιοχώραφου ιδιοκτησίας της. Ήρθε ο χειμώνας, κι άρχισαν τα μαθήματα, και προχώρησε η χρονιά, και τέλειωσε, κι ο δάσκαλος γύρεψε τα μισθά του.

Αλλά για κακή τύχη το χωράφι δεν απέδωσε εκείνη τη χρονιά καρπούς, και δεν είχαν να πληρώσουν το δάσκαλο. Τον παρακάλεσαν να κάνει υπομονή ως την άλλη σοδειά. Αλλά ούτε κι η άλλη σοδειά απέδωσε έσοδα. Έπεσε δάκος, έπεσε χαλάζι, πάει ο καρπός, χάθηκε. Πάλι παρακάλεσαν το δάσκαλο να κάνει υπομονή ως την παρά-άλλη χρονιά. Κι έκανε ο άνθρωπος. Αλλά τώρα τα μισθά του ανέβηκαν πάρα πολύ, και, όπως ήταν φυσικό, η μικρή παραγωγή του χωριού δεν εξαρκούσε για την εξόφλησή τους. Ο δάσκαλος κατέφυγε στον Καδή. Κι ο Καδής αποφάσισε να κατασχεθεί η όποια περιουσία του εγγυητή, δηλαδή του παππού Νικόλα, γιατί αυτός είχε υπογράψει την πρόσληψή του σαν εγγυητής, ενώ οι άλλοι δυο έκαναν τον κουφό. Έτσι σφραγίστηκε με βουλοκέρι το μαγαζάκι του, (βρίσκεται στον κεντρικό δρόμο στο εσωτερικό του χωριού) και απαγορεύτηκε να πλησιάσει κανείς συγγενής στο μοναδικό του χωράφι.

Θυμάμαι πολύ έντονα την αφήγηση του πατέρα μου στο σημείο αυτό, και θυμάμαι ότι η φωνή του, καθώς διηγόταν τα περιστατικά, ήταν βραχνή κι έτρεμε.

Ο ίδιος ήταν τότε 6 ή 7 χρόνων παιδί. Εκείνες τις μέρες έβασκε την κατσίκά τους στο λόφο πάνω απ' το χωριό, όταν κάποια στιγμή είδε να φτάνει τρέχοντας κι αλαφιασμένος κοντά του ένα μεγαλύτερος αδελφός του, ο Δημήτρης, να τον αρπάζει απ' το χέρι, και να τον κατεβάζει βιαστικά έξω απ' το μαγαζάκι τους, για να δουν την κλειστή πόρτα του με το χοντρό βουλοκέρι στην κλειδαριά του. Τα παιδιά κάθισαν σε μια πέτρα, απέναντι απ' αυτήν την κλειστή πόρτα, κι έκλαψαν πικρά.

Το γεγονός επέφερε μέσα σε τρεις μέρες το θάνατο του παππού, που μέσα σε μετρημένες ώρες έχασε το βίος του χωρίς να φταίει. Αμέσως μετά η οικογένεια άρχισε να ξεφτά και να σκορπίζει. Τα παιδιά πήραν των ομματιών τους. Άλλος τράβηξε για τη Χώρα, άλλος για την Ανατολή, άλλος για τη μεγάλη πρωτεύουσα, την Αθήνα, κι άλλος πήρε τα μάτια του κι έφυγε στο ξένα.

Ο πατέρας μου τον πρώτο καιρό έμεινε στο χωριό. Ήταν μικρός ακόμα. Άλλωστε κάποιος έπρεπε να φροντίζει τη δύστυχη μάνα. Ο κληρός του ήταν να βγαίνει κάθε μέρα στο βουνό, να μαζεύει κλαδιά για τα παραγώνια, να τα πηγαίνει στα σπίτια που ήξερε, και να παίρνει σαν ανταμοιβή ένα πιάτο ζεστό φαί για την καημένη μάνα.

Όταν σε λίγον καιρό πέθανε κι εκείνη (από μόλυνση του χεριού της από αχινό), αποφάσισε κι ο ίδιος να ξενιτευτεί, για να δουλέψει και να ζήσει. Ταξίδεψε στην Ανατολή, και βρήκε δουλειά στη Μπάλια, (μέσα απ' το Αδραμύτι) στα μεταλλεία της, όπου εργάστηκε χρόνια.

Εδώ ο μύθος κοβόταν. Ένωθα την ανάγκη να τον οριοθετήσω εγώ. Άλλωστε τα περιστατικά του δένονταν κατά κάποιο τρόπο με τη δική μου προϊστορία. Ήταν οι καταβολές μου. Και είχαν την ιδιαίτερη αξία τους, μια και αποτελούσαν το μοναδικό φορτίο ζωής που κουβαλούσε Εκείνος στις φτωχές αποσκευές του στην οδοιπορία του προς ένα μέλλον αβέβαιο και σκοτεινό. Απ' τον τόνο της φωνής του, κι απ' το ύφος της αφήγησής του, πρέπει να υποθέσω ότι η μνήμη του είχε γεμίσει από πικρά γεγονότα. Σίγουρα τα αποθήκευσε στο από μέσα μέρος της καρδιάς του, απ' όπου τα ανάσερνε κατά τις δύσκολες ώρες του, για να ενδυναμώνει την αίσθησή του ότι δεν ήταν μια έρημη καλαμιά στον κάμπο, αλλά ένα ανθρώπινο ον με παρελθόν, με ρίζες, με καταγωγή, και με αγώνα, στοιχεία ικανά να του εξασφαλίσουν μια μοίρα υποφερτή κι ένα μέλλον. Λοιπόν, αυτές τις στιγμές η ανάσχυση των αναμνήσεών του γινόταν μια αποφασιστική ανακουφιστική δύναμη, που φτέρωνε τον εσωτερικό του κόσμο, ώστε να μην το βάλει κάτω, να μην παραδοθεί στην όποια απελπισία, αλλά να παλέψει και να ξεπεράσει ακόμα και τον εαυτό του, δικαιώνοντας την ίδια την υπόστασή του.

Το πού τα κατάφερε να φτάσει ο πατέρας μου δεν είναι ανάγκη να το πω εδώ. Νομίζω ότι είναι γνωστή σ' όλο το χωριό η ιστορία του. Σ' εμένα είχε πέσει ο κληρός να την αναφέρω, πιο πολύ για να τονίσω πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος των αναμνήσεων στην ανθρώπινη ζωή, αδιάφορο αν αυτές οι αναμνήσεις είναι πικρές ή όχι.

Μάλιστα, καθώς ανατρέχω τώρα σ' αυτά τα περιστατικά, που ναι μεν δεν ήταν άμεσα δικά μου, αλλά που τα έζησα μέσα απ' τις αφηγήσεις Εκείνου πάρα πολύ εμφαντικά, πρέπει να πω ότι έγιναν όλα ως και δικό μου βίωμα, ώστε να δεθώ κι εγώ με τούτο το αγαπημένο χωριό, στα καλντερίμια του οποίου περπάτησα στα παιδικά μου χρόνια κάποια καλοκαίρια, ίσα-ίσα για να αναβιώνω νοητά αυτές τις ίδιες συγκλονιστικές αναμνήσεις του πατέρα μου. Τις είχα ακούσει, ύστερα από δική μου επιμονή, σαν παραμύθι, μελαγχολικό βέβαια, και λυπητερό σε κάποιες εκφάνσεις του, αλλά σαν ένα ουσιαστικό μάθημα ζωής, με διδαχές για αποφασιστικότητα, υπομονή, επιμονή, και πείσμα για την επιβίωση – φυσικά πάντα κάτω από κανόνες ηθικής και ψυχικής ακεραιότητας.

Και θυμάμαι αυτή τη στιγμή δυο περιστατικά απ' την προσωπική μου παιδική ζωή, που, καθώς εκτυλίχτηκαν κάτω απ' την αβίαστη επιρροή του πατέρα μου, σημάδεψαν τη μοίρα μου και το «αυριό» μου.

Το πρώτο αφορούσε στην ψαλτική μου. Πρέπει να ήμουν εννιά ή δέκα χρόνων. Φαίνεται ότι είχα καλή φωνή, γι' αυτό και η θρησκευόμενη μητέρα μου με οδήγησε από πολύ νωρίς στο ψαλτήρι. Σίγουρα θα είχα επιτυχία, αφού κάθε φορά, μετά το τέλος της λειτουργίας,

οι γυναίκες της εκκλησιάς μου χάιδευαν το κεφάλι και με φιλούσαν. Όμως όλες αυτές οι εκδηλώσεις δεν είχαν καμιά σημασία για μένα. Κάτι τέτοιο θα ήθελα να γινόταν απ' τον πατέρα μου, τον οποίο λάτρευα, και τη μνήμη του λατρεύω ακόμα και τώρα. Δυστυχώς, εκείνος, λόγω του φόρτου της δουλειάς του, δεν ερχόταν να μ' ακούσει. Ιδίως τα βράδια των Χαιρετισμών, που παρά το μικρό της ηλικίας μου, ο ψάλτης μου εμπιστευόταν το "Ασπिलе, αμόλυντε..." -είχα μάθει να δι-αβάζω καλά απ' την πρώτη του δημοτικού- και, ως κι ο Δεσπότης ακόμα μου 'δινε κάθε φορά συγχαρητήρια. Παρακαλούσα τον πατέρα μου να ρθει να μ' ακούσει επιτέλους κάποτε. Και μια Παρασκευή το αποφάσισε. Άλλωστε, η εκκλησιά όπου έψελνα ήταν η Μητρόπολη Μυτιλήνης, κι ήταν ακριβώς απέναντι απ' το μαγαζί μας, δυο δρασκέ-λιές τόπος. Τον είδα λοιπόν απ' το ψαλτήρι, στο βάθος, στην είσοδο, να μπαίνει στην εκκλησιά. Η καρδιά μου γέμισε ευφροσύνη. Όταν ήρθε η ώρα μου και στάθηκα μπροστά στο εικόνισμα της Παναγιάς, άκουγα τη φωνή μου να κελαιδίζει σαν αηδόνι. Μόλις τέλειωσα, και φίλησα το χέρι του Δεσπότη, όρμησα σαν σίφουνας προς τον πατέρα μου. Αλλά δεν τον βρήκα στη θέση του. Με καταπύρη η απογοήτευση. Με δάκρυα στα μάτια έφυγα απ' την εκκλησιά και γύρισα σπίτι μας. Βρήκα τον πατέρα μου εκεί. Τον ρώτησα με πληγωμένη καρδιά: "μ' άκουσες;" Η απάντησή του ήταν ήρεμη και σταθερή: "Και βέβαια σ' άκουσα." Αναθάρρησα. "Και πώς σου φάνηκε;" Με κοίταξε στα μάτια και μίλησε χωρίς προσχήματα: "Ήσουν καλός. Αλλά ο άλλος που είπε μπροστά στο Χριστό το "Και δος ημίν δέσποτα" ήταν καλύτερος."

Δε συνειδητοποίησα απ' την αρχή αυτήν την έννοια του "άλλου".

Αλλά φαίνεται ότι τρύπωσε μέσα μου καταλυτικά, έτσι ώστε πά-ντα, σ' όλη μου τη ζωή να προσπαθώ να βγω μπροστά του.

Το δεύτερο αφορά στον πρώτο χρόνο της εφηβείας μου. Θα 'μουν δώδεκα-δεκατριών χρόνων, όταν στο νησί, στη Μυτιλήνη, έγιναν Αι-γαιοπελαγитικοί αγώνες, ανάμεσα σε κολυμβητές της Λέσβου, της Χίου, και της Σάμου. Έλαβα μέρος στα 50 μέτρα ύπτια. Είχα καταπα-ρακαλέσει και πάλι τον πατέρα μου να ρθει να με καμαρώσει. Και τον είδα πράγματι ανάμεσα στους θεατές. Έπεσα στο νερό με πάθος και με δύναμη, για τη νίκη. Δυστυχώς ήρθα δεύτερος. Παρ' όλο τούτο, καμάρωσα. Έτρεξα να τον βρω. Είχε φύγει στο σπίτι. Έτρεξα αμέσως εκεί. Περίμενα να με συγχαρεί. Δεν είδα ενθουσιασμό. "Δε με είδες;" τον ρώτησα. Μου απάντησε απλά: "Κουράστηκα, ξέρεις, κι έφυγα. Τελικά τι έκανες;" Απάντησα με περηφάνια: "Ήρθα δεύτερος!" Τότε με ρώτησε με το πιο αθώο ύφος του κόσμου: "Υπήρχε τρίτος;" Κα-ταρακώθηκα. Γιατί, πράγματι, τρίτος δεν υπήρχε. Δυο ήμασταν όλοι κι όλοι που τρέξαμε σ' εκείνη τη διαδρομή. Έμεινα άφωνος. Ήρθε κο-ντά μου στοργικός και τρυφερός. Μου χάιδεψε το κεφάλι. Είπε: "Δεν πειράζει. Και μόνο που αγωνίστηκες, ήταν αρκετό. Έτσι να μάθεις ν' αγωνίζεσαι στη ζωή σου.»

Δε θέλω να σας κουράσω περισσότερο, αγαπητοί μου. Κι αν περι-αυτολόγησα, παρακαλώ να με συγχωρέσετε. Διάλεξα ένα θέμα που με αφορά και σας αφορά. Συνδέομαι με τη Κάπη όχι λόγω οικογε-νειακής καταγωγής, αλλά λόγω ιστορίας, λόγω δεινής περιπέτειας του ανθρώπου απ' το σπέρμα του οποίου προέρχομαι. Τον θυμάμαι πάντα με ιερό σεβασμό. Πιστεύω ότι και η Κάπη θα τον θυμάται για πολύ ακόμα, παρόλο ότι οι συνομήλικοί του δε ζουν πια. Ζουν όμως οι αναμνήσεις τους, που σίγουρα θα κληροδοτήθηκαν στους απο-γόνους τους. Αυτές οι αναμνήσεις σίγουρα έπαιξαν τον ωραίο ρόλο τους στα χρόνια που ακολούθησαν. Αναμφίβολα κάτι τέτοιο έκαναν και στη δική μου ζωή. Απ' όσα ξέρετε για μένα, το δίχως άλλο θα με δικαιώσετε.

Εύχομαι να είστε καλά πάντα και να χαίρεστε τη ζωή. Κι αν καμιά φορά σας χτυπούν αντιξοότητες, παλέψτε τις σαν αναπόφευκτα γεγονότα του βίου. Όταν θα περάσουν, γιατί θα περάσουν σίγουρα, έστω για να δώσουν τη θέση τους σε άλλες, φυλάξτε τις μέσα σας μόνο σαν αναμνήσεις, ίσα-ίσα για να τις ανασέρνετε στην επιφάνεια κάποτε-κάποτε και ν' αντλείτε απ' την αναβίωσή τους αποφασιστικές δυνάμεις για το «αυριό» σας, το δικό σας και των παιδιών σας.

Σας ευχαριστώ που μ' ακούσατε.

ΟΙ ΝΕΟΙ.... ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΑΝ ΑΛΗΤΕΣ*

Του Νίκου Χατζηγιαννάκη

Συνηθίζουν μερικοί -δε ξέρω λίγοι ή πολλοί- να στραβοκοιτούν τους νέους με ύφος προφεσόρου και εισαγγελέα. Πάντα συνέβαινε αυτό, που κάποιιοι ονόμασαν και χάσμα των γενεών, μα σήμερα το κακό παράγινε.

Προσωπικά αν με καλούσαν να διαλέξω σώνει και καλά, προτιμώ χίλιες φορές την προκλητικότητα, το θράσος, το μηδενισμό, ακόμα και την αυθάδεια κάποιων νέων από τη σκουριά, το γεροντοκορισμό, το ραγιαδισμό και την υποκρισία αρκετών μεγάλων. Στο κάτω κάτω, αν τρέχει κάτι στραβό με τη νεολαία, εμείς και μόνο εμείς φέρνουμε το κρίμα σα γονείς, δάσκαλοι, τοπικοί άρχοντες, οργανωμένη κοινωνία. Εκτός αν πιστεύουμε-τρομάρα μας-πως οι άνθρωποι γεννιούνται με κουσουρία και ελαττώματα, πως μεγαλώνουν σε αποστειρωμένη γυάλα και δε διαμορφώνονται από το στενό και ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον.

Οι επικριτές της νεολαίας βγάζουν συνήθως την ουρίτσα τους απ' έξω. Λαλίστατοι στις κατηγορίες, μουγγαμάρα όμως για την κοινωνική τους ευθύνη. Και φυσικά για όλα φταίει η οικογένεια. Εδώ δε χωρά δεύτερη κουβέντα. Για το ρόλο της πολιτείας, της εκπαίδευσης, της πνευματικής ηγεσίας, των διαμορφωτών κοινωνικών προτύπων τσιμουδιά. Είναι μια αντίληψη ακραία συντηρητική και αντιεπιστημονική. Θυμίζει την πρωτοπόρο του νεοφιλελευθερισμού στην Ευρώπη τ. πρωθυπουργό της Μ. Βρετανίας Μ.Θάτσερ που εκστόμισε το αμίμητο «για ποια κοινωνία μου μιλάτε, εγώ το μόνο που αντιλαμβάνομαι είναι τα άτομα και οι οικογένειές τους».

Σε μια εποχή που ισχυρά παγκόσμια κέντρα ελέγχουν τη ζωή μας, τη σκέψη μας, τη συμπεριφορά μας, τα θέλω μας, τα γούστα μας, κάποιιοι με περίσσεια αφέλεια και άγνοια φορτώνουν στο δύσμοιρο γονιό το καθήκον να είναι, πέρα από τα άλλα, και παιδαγωγός και ψυχολόγος και πνευματικός οδηγός. Χωρίς μάλιστα να έχει εκπαιδευτεί σ' αυτόν το ρόλο. Ένα ταλαίπωρο γονιό που, κατά τα άλλα, γυρνοβολά ολημερίς να τα φέρει βόλτα. Είμαστε στα καλά μας;

Στην κριτική του ο καθένας αραδιάζει ότι κατεβάσει η κουτράτου ή-γιαννακριβολογώ- ότι του έμαθαν να παπαγαλίζει.

Δεν είναι- λέει -οι νέοι σεβαστικοί στους μεγάλους, άλλοτε πάλι αδιάφοροι, επιθετικοί, «παντογνώστες», πεισματάρηδες, απαιτητικοί, καλοπερασάκηδες, ραχατλήδες, σαματατζήδες, εφετζήδες, χωρατατζήδες, απρόβλεπτοι. Όλα τα έχει ο μπαξές κι ο κατάλογος τελειωμό δεν έχει. Στην επαρχία τους σέρνουν κι άλλα. Πως τάχα παραβράζει το αίμα τους, πως σνομπάρουν τις παραδόσεις, πως πιθηκίζουν μιμούμενοι ξενόφερτα πρότυπα, πως παρατάνε τα

χωράφια προτιμώντας κανένα μεροκάματο στη χάση και στη φέξη.

Παμπάλαια όλα τούτα τα επιχειρήματα. Ταυτόχρονα ανόητα και υπερβολικά. Τα ακούγαμε κι εμείς σα νέοι από τους μεγαλύτερους, όμως ούτε ρέμπελοι καταντήσαμε ούτε τα «χρηστά» ήθη της κοινωνίας μολύναμε. Προς τι λοιπόν τα ξινισμένα μούτρα και οι περιττές γκρίνιες;

Ξέχασαν όλοι αυτοί οι κατήγοροι τα δικά τους, τα δικά μας νεανικά «παραστρατήματα»; Τις μικρές μας επαναστάσεις, τις ζαβολιές, τις στραβοκεφαλίες μας;

Δεν ζήσαμε εμείς την ανεμελιά της νιότης, νοιώθοντας πως ο κόσμος ολάκερος ήμασταν εμείς και τα φιλαράκια μας;

Δεν περάσαμε τη φάση του αναχωρητισμού, της μοναχικότητας και «τεμπελιάς» για να γνωρίσουμε καλύτερα τον εαυτό μας και να βουτήξουμε το μυαλό στο όνειρο;

Δεν εκδηλώσαμε τον ερωτικό μας σεβντά με άτσαλο τρόπο, που σήμερα μας κάνει και γελάμε;

Δε στυλώσαμε τα πόδια στους μεγάλους μόλις ανδρωθήκαμε, αγνοώντας κανόνες και προσταγές;

Μα και στα χωριά μας ξεχάσαμε τις κοκορομυαλιές μας, τα φιακαδόρικα κορδώνια να συγκινήσουμε τα κορίτσια, τα παρδαλά ρούχα να κάνουμε τους μοντέρνους, τις εξορμήσεις μας στα περβόλια και τα κοτέτσια, τους σαματάδες μας στους καφενέδες, τα νυχτοπερπατήματα, τις χοντροκομμένες πλάκες στους μεγάλους, τα τρικλίσματα απ τα γλυκά μεθύσια, τα γινάτια και τις ξερολιές μας;

Δεν θάμασαν νέοι αν δεν τα κάναμε όλα αυτά. Ξοφλημένοι από τα 40 μας χρόνια. Αυτό ονειρευόμαστε για τα παιδιά μας;

Αντί λοιπόν, αγαπητοί μου, μερικοί να χολοσκούν με αόρατους κινδύνους, πιεσμένοι από άγχη και ανασφάλειες, ας σκύψουν, ας σκύψουμε όλοι πάνω στη νεότητα να την αφουγκραστούμε.

Θα διαπιστώναμε τότε πως οι νέοι παντού και πάντα από την ίδια τους τη φύση πορεύονται καβάλα πάνω στο σύμπαν, νοιώθουν τη χούφτα τους να λιώνει τ' ατσάλι, «ναρκισσεύονται» με τη ρώμη και το κάλλος τους, συνομιλούν στη γλώσσα των συναισθημάτων, περιφρονούν τον αδιέξοδο «ρεαλισμό» των μεγάλων, αντιπαθούν τις σημαδεμένες τράπουλες και τα παιχνίδια στις πλάτες τους. «Κραυγάζουν» συνήθως με τη σιωπή ή την πρόκληση, μα κι όταν καμιά φορά ξεχειλίζει η οργή τους, σπεύδουμε εμείς τρομοκρατημένοι να τους αναθεματίσουμε, να τους μαντρώσουμε ξανά με το καλό και το στανιό.

Θα διαπιστώναμε επίσης πως κατά βάση ζητούν αυτονόητα πράγματα από την κοινωνία των μεγάλων. Αποδοχή, σεβασμό,

κατανόηση, εμπιστοσύνη, ανεκτικότητα, ειλικρίνεια, διάλογο, συναίσθημα, στηρίγματα και ευκαιρίες να χτίσουν τη ζωή τους με περηφάνια και αξιοπρέπεια, χωρίς τον εξευτελισμό να σέρνονται σα δουλοπάροικοι μπροστά στους κάθε λογής εμπόρους των ελπίδων τους.

Και το ζητούν αυτό ακόμα περισσότερο οι νέοι των χωριών που αισθάνονται αιχμάλωτοι των αδιάκριτων βλεμμάτων μας, που ασφυκτούν μέσα στη μονοτονία του επαρχιακού χώρου, που ψάχνονται να αναπτύξουν την κοινωνικότητα τους και να εκφράσουν τον ερωτισμό τους χωρίς εμπόδια και προκαταλήψεις. Χάρη μας κάνουν οι νέοι που δεν άφησαν τα χωριά μας να ρημάξουν. Ευγνωμοσύνη τους χρωστάμε, όχι να τους φοράμε στενό κορσέ και να τους βάζουμε στη πρέσα με κάμποσα πρέπει και ψεύτικους καθωσπρεπισμούς και ηθικολογίες.

Τελικά αν κάτι απόμεινε σ' εμάς τους μεγάλους είναι να καλέσουμε τους νέους να μας αμφισβητήσουν, να μας ξεπεράσουν, να ξεκολλήσουν απ' τις δικές μας αυταπάτες, δειλίες και σκοπιμότητες. Δεν τους παραδίνουμε δα τον επίγειο παράδεισο για να βαδίσουν στα χνάρια μας.

Κλείνοντας θα προσθέσω κάτι πολύ σημαντικό κατά τη γνώμη μου. Στις μικρές κοινωνίες των χωριών η συνοχή, η αλληλεγγύη και η ψυχική ενότητα των κατοίκων είναι κυριολεκτικά όρος επιβίωσης. Δεν έχουν συνεπώς θέση ομαδοποιήσεις, ψευτοαντιθέσεις και αντιλήψεις που κινούνται στη λογική «εμείς κι αυτοί». Οι άνθρωποι και ειδικότερα οι νέοι δε τσουβαλιάζονται, καθένας κουβαλά την αξία και μοναδικότητα του. Ας μη βιάζονται λοιπόν ορισμένοι επιπόλαιο να τοποθετούν τους ανθρώπους σε σκάλες και επίπεδα. Και μάλιστα με κριτήρια την ηλικία, τον τόπο διαμονής, το επάγγελμα, τη μόρφωση, τα χόμπι, τον τρόπο διασκέδασης, τις μουσικές προτιμήσεις, τις συμπεριφορές κλπ. Δε μου λένε τίποτα εμένα όλα αυτά. Γιατί, μα το θεό, ας σκεφτούμε ποιος ή ποιοι είναι περισσότερο αποδεκτοί κοινωνικά.

Οι «ζόρικοι», λόγου χάρη, που μπορεί να κρύβουν καρδιά μικρού παιδιού ή οι «γνωστικοί» και μελιστάλαχτοι που μπορεί να καμουφλάρουν τον κυνισμό και την ιδιοτέλεια τους;

Οι απλοϊκοί μα αυθεντικοί και μπεσαλήδες ή οι πολύξεροι μα μουλχωτοί και ρίχτες;

Οι «πετυχημένοι» μα ξιπασμένοι και φιλοτομαριστές ή οι «ηττημένοι» της ζωής που μοσχοβολούν λεβεντιά και ήθος;

Αυτοί που λοξοκοιτούν από κάτω ή οι εξυπνάκηδες που σκαρφαλώνουν στον τοίχο για τα κοιτάζουν τους άλλους απ' υψηλού;

*στίχος από το ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ του Οδυσσέα Ελύτη

Εγκαταλελειμμένη και φέτος η παραλία του Λιμανιού μας

Ακόμη ένα καλοκαίρι που η παραλία του λιμανιού μας είχε τα μαύρα της τα χάλια. Η προσπάθεια των μελών του Συλλόγου Ερασιτεχνών ψαράδων ήταν πολύ μεγάλη και ομολογουμένως συνέβαλαν ουσιαστικά στην αναβάθμιση των υποδομών στο Λιμάνι μας, από και πέρα όμως το χάος.

Μια παραλία που περνούσαν ανά πάσα στιγμή αυτοκίνητα, παλιά αποδυτήρια και διάτρητες σωλήνες νερού για το ντούζ.

Το λιμάνι του χωριού μας είναι πολύ γραφικό με υπέροχη θάλασσα, διαθέτει δυο ταβέρνες με φρεσκοτάτο ψάρι και πολύ καλές τιμές και μπορεί να αποτελέσει πόλο έλξης για επισκέπτες από όλο το νησί αρκεί βέβαια νέα Δημοτική Αρχή να ασχοληθεί σοβαρά με την ανάπτυξη των υποδομών στο Γενί Λιμάνι και την ανάπλαση όλου του χώρου.

Θα αποτελούσε παράλειψη να μην αναφερθούμε και στην παντελή εγκατάλειψη της παραλίας στα Φερόγια. Μια υπέροχη παραλία η οποία έχει εγκαταληφθεί στο έλεος του Θεού.

Να δεσμευτεί η νέα Δημοτική Αρχή για το δίκτυο ύδρευσης – αποχέτευσης

Η νέα Δημοτική Αρχή θα πρέπει να θέσει σε άμεση προτεραιότητα την αντικατάσταση του δικτύου ύδρευσης αποχέτευσης του χωριού μας.

Είναι απαράδεκτο εν έτη 2010 να πίνουμε νερό από σωλήνες αμιάντου. Είναι επίσης γεγονός ότι τα κρούσματα καρκίνου στο χωριό μας αυξάνονται συνεχώς. Αλήθεια πόσο κοστολογείται η ανθρώπινη ζωή και υγεία των κατοίκων του χωριού και καμιά δημοτική αρχή έως σήμερα δεν εξασφάλισε τα χρήματα για την υλοποίηση αυτού του τόσο σημαντικού έργου.

Ανοικτή και το Χειμώνα η ψαροταβέρνα “Ο Πλάτανος” στο λιμάνι του χωριού μας

Οι συγχωριανοί και οι επισκέπτες του χωριού μας θα έχουν ακόμη ένα λόγο να επισκεφθούν το Γενί Λιμάνι μιας και η ψαροταβέρνα ο “Πλάτανος” θα παραμείνει ανοικτή όλα τα Σαββατοκύριακα του Χειμώνα.

Αποδράστε στο λιμάνι του χωριού μας, απολαύστε το απέραντο γαλάζιο, ξεχάστε τα προβλήματα και απολαύστε φρεσκοτάτο ψάρι με τη συνοδεία ούζου.

Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος ο Νίκος Σηφουνάκης

Μετά τον πρόσφατο ανασχηματισμό της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ ο Βουλευτής του Νησιού μας κύριος Νίκος Σηφουνάκης αναβαθμίστηκε και από υφυπουργός του ανατέθηκε η θέση του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος με αρμοδιότητα στα θέματα Χωροταξίας.

Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση θα μπορούσε να είναι το σχόλιο μας

μιας και στην επαγγελματική του ιδιότητα ο Νίκος Σηφουνάκης είναι αρχιτέκτονας.

Του ευχόμαστε καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο του και να συμβάλει ουσιαστικά στην διατήρηση του παραδοσιακού χαρακτήρα όλων των χωριών της Λέσβου.

Ο Δήμος Μανταμάδου τίμησε τον συγχωριανό μας συγγραφέα Τάκη Χατζηναγνώστου

Σε μια λαμπρή εκδήλωση ο Δήμος μας και όλοι οι συγχωριανοί και οι συγχωριανές τίμησαν το μεγάλο συγγραφέα Τάκη Χατζηναγνώστου.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο Πολιτιστικό κέντρο Κάπης παρουσία του Μητροπολίτη Μηθύμνης του Βουλευτή της ΝΔ κύριου Σπύρου Γαληνού, του Δημάρχου Μανταμάδου κυρίου Στέφανου Αποστόλου, του πρόεδρου φιλολόγων Λέσβου κυρίου Σκορδά Παναγιώτη, του Προέδρου Δ.Δ. Κάπης κυρίου Χατζέλη Κώστα και του Γιάννη και της Ιλόνας Παγίδα.

Internet σε όλο το χωριό από το Σύλλογο μας

Ο Σύλλογος των Εν Αθήναις Καπιωτών Λέσβου σε συνεργασία με τον Ηλία Τζαβάρα (σύζυγο της Γεωργίας Ματζουράνη) προχώρησε στην εγκατάσταση γρήγορου ασύρματου και ελεύθερου internet σε όλο σχεδόν το χωριό.

Όλες οι συγχωριανές και οι συγχωριανοί αλλά και οποιοσδήποτε επισκεφτεί το χωριό μας μπορεί να πλοηγηθεί στο διαδίκτυο σε οποιοδήποτε μέρος του χωριού και αν βρίσκεται. Η Κάπη μας είναι το μοναδικό ευζωνικό χωριό σε όλη τη Λέσβο και ένα από τα πολύ λίγα σε ολόκληρη την Ελλάδα.

Είναι πολύ λίγα τα σημεία του χωριού μας που δεν έχουν καθόλου, η αδύναμο σήμα και ευελπιστούμε πολύ σύντομα να καλυφθούν και αυτά.

ΣΥΓΓΝΩΜΗ.....

Ο Σύλλογός μας ζητάει συγγνώμη από όλους τους Συγχωριανούς και τις Συγχωριανές που δεν κατάφεραν να επισκεφτούν το χωριό μας το καλοκαίρι και τελικά... δεν είχαν την δυνατότητα να δουν live την πλατεία του χωριού μας.

Η web camera τοποθετήθηκε, λειτούργησε και όλοι θα μπορούσαν να δουν “ζωντανά” την περιφορά της εικόνας του Σωτήρος από τα μέλη του ιππικού Συλλόγου, τα πανηγύρια του Σωτήρος και της Παναγιάς αλλά και την καθημερινότητα στην πλατεία μας... όμως αντι για αυτό είδαν μαύρο....

Μαύρο κυριολεκτικά, μιας και κάποιοι αποφάσισαν και ένα βράδυ που όλοι είχαν πάει για ύπνο έσπασαν την web camera.

Μια μαύρη σελίδα στην ιστορία του χωριού μας. Αγαπητοί μας Συγχωριανοί σας ζητάμε συγγνώμη που δεν καταφέραμε να αντικαταστήσουμε την web camera για να γίνει πράξη ότι σας είχαμε υποσχεθεί, αλλά τα οικονομικά μας δεν άντεχαν... μιας και είμασταν σίγουροι ότι αν ξανατοποθετούσαμε την camera θα μας την έσπασαν και πάλι.

Η ζημιά ήταν της τάξεως των 1100 ευρώ μιας και κάηκε μαζί και το swiss που έδινε internet σε όλο το χωριό.

Μια βραδιά όνειρο για όλους τους Καπιώτες

Την Παρασκευή 13 Αυγούστου η νοσταλγία και οι αναμνήσεις ξαναγύρισαν θυμίζοντας άλλες εποχές.

Τα μέλη του Συλλόγου Καπιωτών, συνοδευόμενα από τον βιρτουόζο βιολιστή **Στέλιο Βαρελτζή**, αναβίωσαν το έθιμο της καντάδας με τα νοσταλγικά τραγούδια περασμένων δεκαετιών.

Όλη η ομάδα των κανταδόρων περιδιάβηκε όλο το χωριό, γεμίζοντας με νότες νοσταλγίας τα δρομάκια και τα στενά της Κάπης, με τους συγχωριανούς να ανοίγουν τις αυλές τους, να κερνάνε τους τραγουδιστές και όλο το χωριό να θυμίζει μια μεγάλη παρέα που μαζί διασκεδάσει, θυμάται και αναπολεί.

Η αναβίωση του εθίμου της καντάδας ήταν μια μεγάλη έκπληξη για τους συγχωριανούς και τις συγχωριανές μιας και κανείς δεν ήξερε τι επρόκειτο να διοργανώσει ο Σύλλογος των Εν Αθήναις Καπιωτών Λέσβου.

Παλιά αγαπημένα τραγούδια όπως "το μινόρε της αυγής", η "ανθισμένη μυγδαλιά" το "γίλεκάκι που φορείς", το "Σαγαπώ γιατί είσαι ωραία" και πολλά άλλα αγαπημένα κανταδόρικά τραγούδια ακούστηκαν σε μια μαγική βραδιά σε κάθε γωνιά του χωριού.

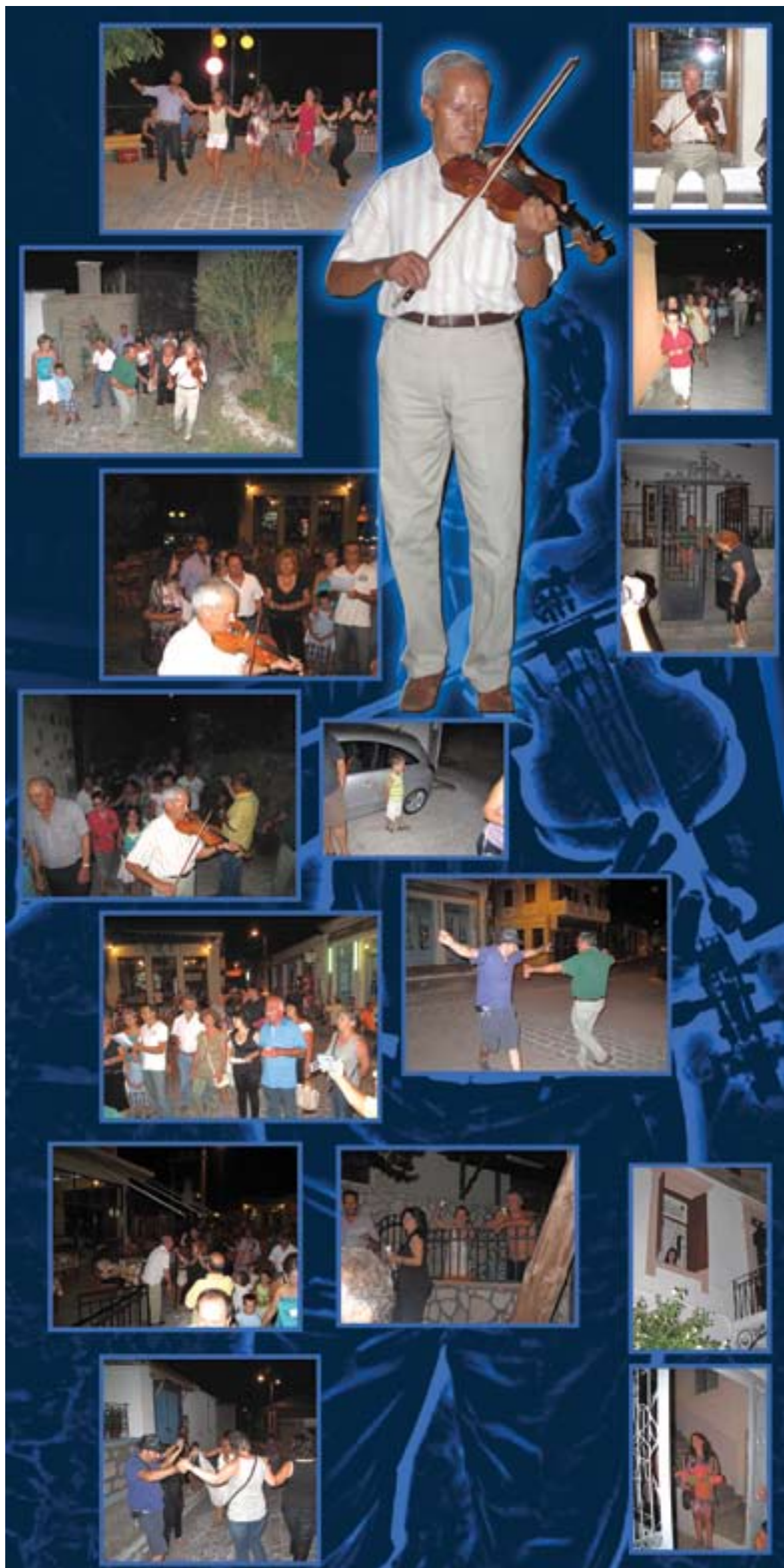
Τα πιο θερμά συγχαρητήρια αξίζουν κυριολεκτικά στο συγχωριανό μας μεγάλο μουσικό και καλλιτέχνη **Στέλιο Βαρελτζή**, ο οποίος αν και είχε περισσότερα από 10 χρόνια να ασχοληθεί επαγγελματικά με το αγαπημένο του επάγγελμα, απέδειξε για ακόμη μια φορά πόσο μεγάλος βιολιτζής είναι. Το βιολί "πήρε φωτιά" και μάγεψε όλους τους συγχωριανούς και τις συγχωριανές μέσα στις νύχτας την σιγαλιά.....

Ο Στέλιος Βαρελτζής ήταν και παραμένει ένας από τους καλύτερους βιολιτζήδες του νησιού.

Η Βραδιά ήταν μαγική για όλο το χωριό μιας και θύμιζε σε όλους παλιές καλές εποχές όπου γινόταν καντάδες σχεδόν καθημερινά για τα μάτια των όμορφων κοριτσιών του χωριού.

Μεγάλη συγκίνηση μας έδωσε ο μικρός Στέλιος ο εγγονός του Στέλιου Βαρελτζή που αν και 5 χρονών δεν έφυγε στιγμή έως τα ξημερώματα από το πλάι του παππού του που τον έβλεπε με ενθουσιασμό και περηφάνια να μαγεύει όλους τους Συγχωριανούς.

Ο σύλλογος μας θα ήθελε να ευχαριστήσει θερμά τον **Νίκο Χατζηγιαννάκη** που έγραψε τους στίχους και φρόντισε για την εκμάθηση από τους νεότερους τραγουδιών από παλιές καλές εποχές, τον **Δημήτρη Ζαφειρίου** που συμμετείχε δυναμικά στη διοργάνωση, τους φίλους του Συλλόγου μας που μας συνόδεψαν και στη βόλτα σε όλο το χωριό αλλά και στα τραγούδια που ερμήνευαν μαζί μας.

Συγκίνηση και εκπληκτικές ερμηνείες στην “Αυλή των Θαυμάτων”

Την Κυριακή 8 Αυγούστου το θεατρικό τμήμα του Συλλόγου Πολυχνιατών Λέσβου παρουσίασε το έργο του Ιάκωβου Καμπανέλλη «Αυλή των Θαυμάτων», παρουσία πολλών Καπιωτών, οι οποίοι καταχειροκρότησαν τους συντελεστές της άψογης παράστασης, μη κρύβοντας τον ενθουσιασμό αλλά και τη συγκίνησή τους για τα δρώμενα επί σκηνής.

Καταπληκτικές ερμηνείες που κράτησαν αμείωτο το ενδιαφέρον όλων των παρευρισκόμενων.

Όλοι οι ηθοποιοί και οι συντελεστές της παράστασης ήταν καλύτεροι και από επαγγελματίες ηθοποιούς που ξεπέρασαν εκτός από τις δυσκολίες των ρόλων και των ερμηνειών, και τις τεχνικές δυσκολίες που παρουσιάστηκαν σε ήχο και φως.

Θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην αναφερθούμε σε δύο σημαντικές παραμέτρους της θεατρικής βραδιάς που διοργάνωσε ο Σύλλογός μας.

Καταρχήν στο μεράκι και την αγάπη τους γι αυτό που έκαναν από όλη τη θεατρική ομάδα, που αντί για διακοπές η να περνούν

άσκοπα τον ελεύθερο χρόνο τους, ασχολήθηκαν τόσο επαγγελματικά με το θέατρο και κατά δεύτερον με την ωριμότητα του κοινού των συγχωριανών μας που παρακολούθησαν την παράσταση. Συγχαρητήρια σε όλους.

Ρόλο έκπληξη είχε ο ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Βαγγέλης Χαράλαμπος, ο οποίος την τελευταία στιγμή έπαιξε ένα μικρό ρόλο.

Την παράσταση τίμησαν με την παρουσία τους ο Αντιδήμαρχος Μανταμάδου κ. Στρατής Χατζέλλης, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Διαμερίσματος Κάπης κ. Κώστας Χατζέλλης, ο Γενικός Γραμματέας ΟΛΣΑ κ. Νίκος Παπαϊωάννου, ο Πρόεδρος των Σκαμνωτών Λέσβου κ. Γιώργος Ευαγγέλου και η Πρόεδρος των Κλειωτών Λέσβου κυρία Εύη Παγάνη.

Αξίζουν πραγματικά τα πιο θερμά συγχαρητήρια σε όλη τη θεατρική ομάδα, την Πρόεδρο του Συλλόγου Πολυχνιατών Κατερίνα Πατακού – Πολυχρονοπούλου και τη σκηνοθέτη της παράστασης Ελευθερία Βερβέρη.

Εορτάστηκε με μεγαλοπρέπεια η Κοίμηση της Θεοτόκου

Μεγάλο ήταν και φέτος το ενδιαφέρον τόσο των συγχωριανών όσο και των επισκεπτών του χωριού μας για το πανηγύρι της Κοίμησης της Θεοτόκου.

Έτσι λοιπόν, όπως κάθε χρόνο πραγματοποιήθηκαν οι πανηγυρικοί εσπερινοί καθώς επίσης και η αγρυπνία στην Εκκλησία της Παναγιάς. Την 15η Αυγούστου το πρωί πραγματοποιήθηκε πανηγυρική Δοξολογία και στη συνέχεια όλοι οι συγχωριανοί και ο πατήρ Αντώνιος Ζεϊμπέκης κατευθύνθηκαν στην πλατεία του χωριού όπου μετά την ευλογία του κεσκέκ και υπό τους ήχους του βιολιού του Στέλιου Βαρελτζή, "χτύπησαν" το κεσκέκ.

Το μεσημέρι ο Πρόεδρος του Δημοτικού μας Διαμερίσματος Κώστας Χατζέλης μοίρασε το κεσκέκ σε όλο τα σπίτια του χωριού και το βράδυ όλοι διασκέδασαν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες στην πλατεία του χωριού. Και του χρόνου με υγεία!!

Αναβίωση εθίμων και στο πανηγύρι της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος

Ο Ιππικός Σύλλογος Κάπης για ακόμη μια χρονιά κράτησε "ζωντανό" το έθιμο του πανηγυριού του Σωτήρος. Φέτος έκανε ακόμη ένα μεγάλο βήμα μιας και αναβίωσε ένα πολύ παλιό έθιμο που ήταν η περιφορά της εικόνας της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος πάνω σε αλόγο σε όλο το χωριό.

Επιπλέον πραγματοποιήθηκαν καλλιστεία αλόγων, όπου το πρώτο βραβείο κέρδισε ο Βετεράνος και ιδρυτικό μέλος του Ιππικού Συλλόγου Κάπης Δημήτρης Μάκρας.

Οι πανηγυρικές εκδηλώσεις συνεχίστηκαν με ολονύχτιο γλέντι στο βουνό κάτω από το ξωκλήσι του Σωτήρος και το πρωί της 6ης Αυγούστου πραγματοποιήθηκε πανηγυρική Δοξολογία από τον ιερέα μας πατήρ Αντώνιο Ζεϊμπέκη στο ξωκλήσι.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας πλήθος κόσμου κατέκλυσε τον ιπποδρόμο Κάπης για να παρακολουθήσει από κοντά τις ιπποδρομίες που διεξήχθησαν, στις οποίες ο συναγωνισμός ήταν σκληρός και ο Νικητής κρίθηκε κυριολεκτικά στο νήμα. Το βράδυ όπως κάθε χρόνο άλλωστε ακολούθησε πανηγύρι με ζωντανή μουσική στην πλατεία του χωριού μας.

Και του χρόνου με υγεία!!

Φωτογραφίες: Ευαγγελία Μανώλη

Ανάβουνε φωτιές στις γειτονιές.....

Άλλο ένα έθιμο από το μακρινό παρελθόν έγινε και φέτος πραγματικότητα από το Σύλλογο Γυναικών Κάτης.

Την 31η Ιουλίου δίπλα στην εκκλησία της Παναγίας οι δραστήριες γυναίκες του χωριού μας άναψαν φωτιές, έψησαν ππαρούδες και έκαναν άζτο παράζτο.

Δεκάδες νέοι και νέες, πολλά παιδιά αλλά και μεγαλύτεροι σε ηλικία συγχωριανοί πήδηξαν πάνω από την φωτιά, ενώ όλα τα ανύπαντρα κορίτσια του χωριού μας, έφαγαν ππαρούδες, οι οποίες είχαν φτιαχτεί με πολύ αλάτι και αλεύρι κλεμμένο, όπως επιβάλει το έθιμο, ώστε το βράδυ να δουν στον ύπνο τους το άνδρα που θα παντρευτούν να τους φέρνει νερό για να ξεδιψάσουν.

Οικονομικές ενισχύσεις στο Σύλλογο μας

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε θερμά όλους τους αναγνώστες της εφημερίδας μας που συμβάλουν οικονομικά και ενισχύουν το έργο μας.

Οικογένεια Βασιλείου Καραγιάννη: € 20,00
εις μνήμην του Γεωργίου Γεωργαλά που απεβίωσε στην
Αυστραλία
Μαρία Αξή € 20,00 εις μνήμην του Ιωάννη Αξή

Ιγνάτιος Γεωργαλάς: \$ 100,00 Δολάρια Αυστραλίας
Ελευθερία Αντώνογλου: € 70,00
Γεώργιο Κραλίδη από Τορόντο Καναδά: € 50,00
Αντιγόνη Κυριακού: € 50,00
Γαλάτεια Κωνσταντίνου: € 50,00
Ευαγγελία Κατακουζηνού: € 50,00
Βιργινία Κάγκου: € 40,00
Θεόδωρος Κούσκος (μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου
των Βρυσαγωγών Λέσβου): € 30
Καλλιρρόη Κομβούτη: € 30,00
Μπάνος Καραγιώργης: € 20,00
Ελευθέριος Κουτσαμάνης: € 20,00

Επίσης ευχαριστούμε θερμά όλους του διαφημιζόμενους στην εφημερίδα μας που και αυτοί σε κάθε τεύχος συμβάλουν ουσιαστικά στην κάλυψη των τόσο μεγάλων εξόδων μας. Όσες συγχωριανές και Συγχωριανοί καθώς και φίλοι της εφημερίδας μας που επιθυμούν να μας ενισχύσουν οικονομικά, θα μπορούσαν να καταθέσουν χρήματα στο **Λογαριασμό του Συλλόγου μας στην Εθνική Τράπεζα 415/639896-01 σε περίπτωση που επιθυμείτε να καταθέσετε χρήματα από το εξωτερικό ο αριθμός IBAN της Εθνικής Τράπεζας είναι GR04011041500000415 63989601.** Θα σας παρακαλούσαμε να μην παραλείψετε να βάλετε στο όνομα καταθέτη το όνομά σας, η να επικοινωνήσετε τηλεφωνικά με το Σύλλογο ώστε να γνωρίζουμε ποιος κατέθεσε τα χρήματα. Όσοι επιθυμείτε να βάλετε διαφήμιση στην εφημερίδα μας, παρακαλούμε επικοινωνήστε τηλεφωνικά στα τηλέφωνα του Συλλόγου μας η με τα μέλη του ΔΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΙΟΙΚΗΣΗ 2ης ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΑΙΓΑΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ «ΒΟΣΤΑΝΕΙΟ»

Τιμητική Διάκριση

Προς : Ομάδα Εθελοντών Αιμοδοτών Κάτης

Σας συγχαίρουμε θερμά για την ανεκτίμητη κοινωνική προσφορά με την συμβολή σας στην Εθελοντική Αιμοδοσία και ευχόμαστε τη συνέχιση της σημαντικής αυτής προσπάθειας.

ΙΟΥΝΙΟΣ 2010
Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
Παύλος Παπαδόπουλος

Έργο ζωής – Τιμή μας

Έργο ζωής είναι η επιτυχία της Ομάδας Εθελοντών Αιμοδοτών Κάτης που τον Ιούνιο του 2010 απέσπασε Τιμητική Διάκριση από ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ «ΒΟΣΤΑΝΕΙΟ».

Ένα μεγάλο μπράβο και ένα μεγάλο ευχαριστώ αξίζει σε όλους τους Αιμοδότες της περιοχής μας και στους ανθρώπους που διοργανώνουν και παρακινούν τους κατοίκους για την συμμετοχή τους στην Αιμοδοσία.

Ας γίνουμε ακόμα περισσότεροι μπορούμε.

Όλοι εμείς οι Καπιώτες και οι Καπιώτισσες που ζούμε εκτός χωριού ας προγραμματίσουμε από τώρα μία ημερομηνία μέσα στον Αύγουστο για να δώσουμε αίμα στην τράπεζα αίματος που έχουν δημιουργήσει οι συγχωριανοί μας!!

Έχουν κάνει μία καταπληκτική προσπάθεια και μας έχουν "βάλει τα γυαλιά" μιας και δεν καταφέραμε εμείς οι Καπιώτες της Αθήνας να διατηρήσουμε τη δική μας τράπεζα αίματος.

Εγκαινιάστηκε το Νέο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας

Από αυτή τη σχολική χρονιά τα παιδιά που φοιτούν στο Δημοτικό Σχολείο από την Κάπη και την Κλειώ θα παρακολουθούν τα μαθήματα κυριολεκτικά σε ένα σχολείο στολίδι για τον τόπο μας.

Το νέο Δημοτικό Σχολείο Κάπης - Κλειούς στο Δήμο Μανταμάδου Λέσβου, εγκαινιάσε το Σάββατο 2 Οκτωβρίου, ο Νομάρχης Λέσβου, Παύλος Βογιατζής, μαζί με το Δήμαρχο Μανταμάδου, Στέφανο Αποστόλου, παρουσία του Αντινομάρχη Θεόδωρου Βαλσαμίδα, των Δημάρχων Ευεργέτουλα, Μιχάλη Πολυπαθέλλη, Μήθυμνας, Στέλιου Καραντώνη, Νομαρχιακών και Δημοτικών Συμβούλων, Εκπροσώπων της Εκπαιδευτικής Κοινότητας, Γονέων, Μαθητών και κατοίκων της περιοχής.

Το Δημοτικό Σχολείο Κάπης - Κλειούς εντάχθηκε το 2007 και χρηματοδοτήθηκε από το Τομεακό Πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας του ΓΚΠΣ με συνολικό Προϋπολογισμό 2.200.000 € μετά από συντονισμένες προσπάθειες του Δήμου Μανταμάδου και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λέσβου.

Το έργο υλοποιήθηκε από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λέσβου με την επίβλεψη της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λέσβου.

Το Δημοτικό Σχολείο Κάπης - Κλειούς κατασκευάστηκε σε οικόπεδο συνολικής επιφάνειας περίπου 8 στρεμμάτων κι έχει εμβαδόν 1.600 τετραγωνικά μέτρα, με προδιαγραφές 6θέσιου ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου. Το συγκρότημα, περιλαμβάνει 6 αίθουσες διδασκαλίας, ένα εργαστήριο φυσικοχημείας, εργαστήριο ηλεκτρονικών υπολογιστών, αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, αίθουσα κυλικείου, ανελκυστήρα, βοηθητικούς χώρους (τουαλέτες, τουαλέτες για ΑμΕΑ, λεβητοστάσιο) και γραφεία διδασκόντων. Στον αύλειο χώρο κατασκευάστηκε γήπεδο μπάσκετ, καθώς και παιδική χαρά.

Το έργο της διαμόρφωσης του προαυλίου χρηματοδοτήθηκε από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λέσβου με το ποσό των 45.000 ευρώ, ενώ για τη λειτουργική ολοκλήρωση του σχολείου πραγματοποιήθηκε επιπλέον η προμήθεια εξοπλισμού, γραφείων, καθισμάτων, βιβλιοθηκών, κουρτινών και ενός σύγχρονου εργαστηρίου πληροφορικής με πόρους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λέσβου συνολικού Προϋπολογισμού 40.000 €.

Στο χαιρετισμό του ο Νομάρχης Λέσβου, Παύλος Βογιατζής, ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής:

«Το σημερινό αποτέλεσμα, είναι η απόδειξη των θεαματικών αποτελεσμάτων που μπορεί να φέρει μια συντονισμένη προσπάθεια και μάλιστα σε πολύ σύντομο διάστημα. Πρωτοστάτης στην προσπάθεια αυτή υπήρξε ο Δήμος Μανταμάδου και ο Δήμαρχος, Στέφανος Αποστόλου.

Παραδίδουμε έτσι σήμερα στους κατοίκους της περιοχής και ιδιαίτερα στους μικρούς μαθητές ένα σύγχρονο διδακτήριο κόσμημα για το Δήμο Μανταμάδου και για τη Λέσβο ολόκληρη.

Τις επόμενες ημέρες, είμαι στην ευχάριστη θέση να σας πω, ότι δημοπρατείται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση η κατασκευή Γηπέδου 5 Χ 5 σε χώρο απέναντι από το Δημοτικό Σχολείο, συνολικού Προϋπολογισμού 80.000 €.

Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω για το εξαιρετικό αποτέλεσμα όλα τα στελέχη της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λέσβου και ιδιαίτερα τους μηχανικούς της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών και την Προϊσταμένη του Τμήματος Κτιριακών Έργων, Χριστίνα Αναγνωστοπούλου. Επίσης να ευχαριστήσω για τη σημαντική συνεισφορά του το Διευθυντή του Σχολείου, Κώστα Χατζέλλη.»

Ο Διευθυντής του Δημοτικού μας Σχολείου και πρόεδρος του Δ.Δ Κάπης κύριος Κώστας Χατζέλης στην ομιλία του μεταξύ άλλων τόνισε:

«Είναι εμφανές πως τα χωριά μας φθίνουν πληθυσμιακά και μάλλον δε θα αργήσει η εποχή που το Σχολείο, πλην των μαθητών του Μανταμάδου, θα φιλοξενεί τα παιδιά απ' όλα τα γύρω χωριά, απ' την Πελόπη έως και τη Σκαμνιά. Άλλωστε, σε αυτές τις προδιαγραφές, ενός "Καλλικράτη" στην εκπαίδευση, είναι σε θέση να λειτουργήσει το σύγχρονο Σχολείο Κάπης - Κλειούς που εγκαινιάζουμε.»

Ενημερώστε το Σύλλογο μας για κάθε γεγονός που θέλετε να δημοσιοποιήσετε

Θα θέλαμε να σας παρακαλέσουμε για οποιοδήποτε γεγονός που θα θέλατε να δημοσιευθεί στις σελίδες της εφημερίδας μας να επικοινωνήσετε με τα τηλέφωνα του συλλόγου μας 2108250128 - 2108250129 ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση info@karilesvos.gr προκειμένου να μας δώσετε την είδηση. Προς αποφυγή παρεξηγήσεων και λόγω του ότι εμείς που συντάσσουμε την εφημερίδα δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι μπορεί να έχει συμβεί σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου που ζουν οι συγχωριανοί μας παρακαλούμε επικοινωνήσετε μαζί μας για να μας ενημερώνεται για αρραβώνες, Γάμους, Γεννήσεις, Βαπτίσεις, επιτυχίες νέων σε εισαγωγικές εξετάσεις και σχολές καθώς επίσης και θανάτους.

Ευχάριστα Γεγονότα στο χωριό μας

Γάμοι

Η Ζωή Στρατηγού παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της, Απόστολο
Ο Τέκος Νικόλαος παντρεύτηκε την αγαπημένη του, Αγγελική
Ο Απόστολος Χατζηδημητρίου παντρεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του, Ελευθερία

Γεννήσεις

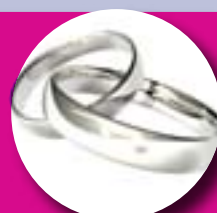
Ο Χρήστος Γεώργαρος και η σύζυγός του Σταυρούλα απέκτησαν ένα υγιέστατο κοριτσάκι

Βαπτίσεις

Ο πρόεδρος μας Βαγγέλης Χαραλάμπους και σύζυγός του Όλγα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και του έδωσαν το όνομα Πηνελόπη
Ο Δημήτριος Παπαδόπουλος και η σύζυγός του Μαρία βάπτισαν τον γιό τους και του έδωσαν το όνομα Σταύρο

Επιτυχόντες στις Πανελλαδικές Εξετάσεις

Η Χιωτέλη Φανή πέτυχε στο τμήμα Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Θράκης.
Η Εριφύλη Αντωνίου πέτυχε στο ΤΕΙ Λογιστικής, Κρήτης
Ο Πάρης Βαρελτζής πέτυχε στο ΤΕΙ πληροφορικής Μεσολογγίου

ΕΠΙ

ΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Του Βαγγέλη Χαραλάμπους

Η ΨΗΦΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟΥΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ

Ο «Καλλικράτης» δυστυχώς δεν αφήνει πολλά περιθώρια για να αναδειχθούν οι τοπικοί μας άρχοντες μέσα από τις διαδικασίες της κοινωνικής αποδοχής, της αξιολόγησης έργου από τους πολίτες και το κυριότερο να ηγηθούν της τοπικής αυτοδιοίκησης άνθρωποι μέσα από τα σπλάχνα των τοπικών κοινωνιών.

Οι εκλογές της 7ης Νοεμβρίου πραγματοποιούνται σε μια περίοδο που η πατρίδα μας ζει στη «σκιά» του Μνημονίου, του ΔΝΤ και των μέτρων που επηρεάζουν την καθημερινότητά μας και εν πολλοίς έχουν αφαιρέσει το χαμόγελο από τα χείλη μας. Η ανεργία καλπάζει, το λιανεμπόριο στενάζει και ειδικά στα μεγάλα αστικά κέντρα είναι πλέον καθημερινή είδηση το κλείσιμο επιχειρήσεων.

Η μη δανειοδότηση από τις τράπεζες, παρά τις μεγαλόσχημες κουβέντες και τις υποσχέσεις των τραπεζικών φορέων, δυσκολεύει τον κάθε επιχειρηματία αλλά και τον ιδιώτη που μέρα με τη μέρα βλέπει το εισόδημά του να συρρικνώνεται και τελικά να εξανemizεται, δεδομένου ότι αντί-

στοιχη συρρίκνωση δεν γίνεται και στις τιμές των προϊόντων.

Πολύ φοβάμαι ότι έχει ανοίξει ένας φαύλος κύκλος ο οποίος θα απαιτήσει ακόμα πολλές θυσίες απ' όλους μας.

Οι προσεχείς εκλογές δεν θα αλλάξουν βέβαια κάτι από το όλο σκηνικό απαισιοδοξίας που είναι διάχυτο στην ατμόσφαιρα, αλλά τουλάχιστον θα πρέπει να νοιώσουν οι πολίτες της χώρας μας ότι σε τοπικό επίπεδο υπάρχουν ηγεσίες που επιτέλους θα ασχοληθούν με τα προβλήματα της καθημερινότητας των δημοτών τους.

Η εποχή των μεγάλων λόγων έχει περάσει ανεπιστρεπτί. Φανφάρες και πολιτικάντικες υποσχέσεις δεν θα βρουν αυτή τη φορά ευήκοα ώτα. Κι ως το καταλάβουν όσοι επιθυμούν την ψήφο μας.

Ο Λαός μας έχει διαψευστεί πολλές φορές. Και σε εθνικές και σε τοπικές εκλογές.

Αυτή τη φορά θα μιλήσει ο πολίτης. Και το μήνυμά του καλά θα κάνουν να το μελετήσουν όλοι.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Προς τους υποψήφιους συνδυασμούς για το Δήμο Λέσβου και την Περιφέρεια Βορ. Αιγαίου

Εν όψει των ριζικών αλλαγών στον αυτοδιοικητικό χάρτη της Λέσβου, με την εφαρμογή του ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ, οι σύλλογοι που αγωνιστήκαμε τα τρία τελευταία χρόνια κατά της εγκατάστασης της ΔΕΗ στη θέση Σαρακήνα του Δήμου Μανταμάδου, εκφράζουμε τη θέλησή μας να συνεχίσουμε τον αγώνα μας για την προστασία του περιβάλλοντος και μάλιστα σκοπεύουμε να επεκτείνουμε τη δράση μας σε γενικότερα θέματα ανάπτυξης του δήμου μας.

Με την ευκαιρία των επερχόμενων εκλογών στο Δήμο Λέσβου και την Περιφέρεια Βορ. Αιγαίου, απευθυνόμαστε σε όλους τους υποψήφιους συνδυασμούς και ζητάμε να καταθέσουν τις θέσεις τους σε μια σειρά σημαντικά θέματα για την προστασία του περιβάλλοντος και γενικότερα για την ανάπτυξη της περιοχής Δήμου Μανταμάδου. Πιο συγκεκριμένα ζητάμε να καταθέσετε τις θέσεις σας για τα ακόλουθα θέματα:

1. Εγκατάσταση του νέου ΑΣΠ της ΔΕΗ στην περιοχή Σαρακήνα

Εναντίον της εγκατάστασης της ΔΕΗ στη Σαρακήνα είναι καθολικά αντίθετοι Δήμος και τοπική κοινωνία.

2. Χωροθέτηση καυσίμων στη θέση Λαφτσι

Ο Δήμος και η τοπική κοινωνία είναι καθολικά αντίθετοι με την προωθούμενη εγκατάσταση των δεξαμενών καυσίμων στο Λαφτσι και μάλιστα έχει κατατεθεί προσφυγή στο ΣτΕ κατά της απόφασης της Περιφέρειας για αλλαγή των ορίων της ΚΑΖ.

3. Δίκτυο ύδρευσης – αποχέτευσης

Για το έργο έχουν γίνει οι απαραίτητες μελέτες αλλά εκκρεμεί η ένταξη του στο πρόγραμμα ΕΣΠΑ.

4. Κέντρο Υγείας Μανταμάδου

Έχουν ολοκληρωθεί οι όλες οι μελέτες για τη στελέχωση και τον εξοπλισμό του αλλά δεν έχει ενταχθεί σε πρόγραμμα χρηματοδότησης.

5. Ραντάρ πολεμικού ναυτικού στην Κλειού

Ο Δήμος έχει ολοκληρώσει τις απαραίτητες διαδικασίες (εκπόνηση μελετών, παραχώρηση οικοπέδου) αλλά δεν έχει προχωρήσει η ένταξη του έργου στο ΕΣΠΑ.

6.. Δρόμος Μυτιλήνης – Μανταμάδου

Πρόκειται για έργο ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη της ανατολικής πλευράς του νησιού, το οποίο όμως στην πράξη έχει παραπεμφθεί στις καλές δυνάμεις.

Παρακαλούμε να μας κοινοποιήσετε τις θέσεις σας μέχρι τις 20 Οκτωβρίου 2010 προκειμένου να ενημερώσουμε έγκαιρα τους συνδημότες μας, μέσω των εντύπων που εκδίδονται από συλλόγους της Πρωτοβουλίας για τη Σαρακήνα.

Καλούμε την τοπική κοινωνία του Δήμου να προτάξει τα συμφέροντα της περιοχής στις επερχόμενες εκλογές και να καταστήσει σαφές σε όλους ότι, όπως στο παρελθόν υπερασπιστήκαμε τον τόπο μας έτσι και στις νέες συνθήκες θα αγωνιστούμε με ακόμα μεγαλύτερο ζήλο για προστασία του περιβάλλοντος, για την ήπια ανάπτυξη της περιοχής και τη συγκράτηση της νεολαίας στα μέρη μας.

Η Επιτροπή Πρωτοβουλίας

Σύλλογος Καπιωτών Λέσβου «Ο Αη Γιώργης», Σύλλογος Μανταμαδιωτών Λέσβου Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ, Σύλλογος Κλειωτών Αθήνας- Πειραιά

Έως την ημέρα που κλείσαμε την ύλη της εφημερίδας μας δυστυχώς λάβαμε απαντήσεις μόνο από τον Υποψήφιο για την Περιφέρεια κύριο Βασίλη Τεντόμα και τον υποψήφιο για το Δήμο Λέσβου κύριο Γιώργο Πάλλη. Ακολουθούν τα σημαντικότερα αποσπάσματα από τις επιστολές απαντήσεις που λάβαμε.

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Κος Βασίλης Τεντόμας Υποψήφιος Περιφερειάρχης Βορείου Αιγαίου

Σε απάντησή του ο κ. Βασίλης Τεντόμας, Επικεφαλής της παράταξης «Με τους πολίτες κόντρα στον καιρό» και υποψήφιος Περιφερειάρχης Βορείου Αιγαίου, αναφέρεται στο θέμα της εγκατάστασης του νέου ΑΣΠ της ΔΕΗ και το θέμα της αποθήκης καυσίμων, αφού τονίζει πως αυτό πρέπει να είναι αντικείμενο συνολικότερης αντιμετώπισης του προβλήματος χωροθέτησης όλων των οχλουσών εγκαταστάσεων στη Λέσβο, υπογραμμίζει πως «μέχρι σήμερα αυτό δεν έγινε, αλλά το ζήτημα έγινε κυρίως αντικείμενο πολιτικών και τοπικιστικών αντιπαραθέσεων μεταξύ κομματικών παρατάξεων και δήμων του νησιού, με αποτέλεσμα ένα απαρχαιωμένο και ρυπογόνο εργοστάσιο στην Επάνω Σκάλα να συνεχίζει να επιβαρύνει την υγεία των κατοίκων της περιοχής και ένας απαράδεκτος και άκρως επικίνδυνος τρόπος μεταφοράς των καυσίμων να δημιουργεί προϋποθέσεις πρόκλησης σοβαρών ατυχημάτων στο λιμάνι της Μυτιλήνης».

Για το θέμα της χωροθέτησης χρήσεων της περιοχής Μανταμάδου ο κ. Τεντόμας υποστηρίζει πως πρέπει «να επιβάλλουμε τη σύνταξη ενός σωστού, επιστημονικά τεκμηριωμένου Πολεοδομικού Σχεδίου του δήμου Λέσβου, αλλά και να δεσμευτούμε στην αποδοχή των όποιων πορισμάτων αυτού του σχεδίου»

Τα θέματα ύδρευσης – αποχέτευσης, Κέντρο Υγείας Μανταμάδου και Ραντάρ πολεμικού ναυτικού στην Κλειού, ο κ. Τεντόμας τα αποδίδει στο ««κόλλημα» του ΕΣΠΑ, που και αυτό με τη σειρά του οφείλεται στην αδυναμία της δημόσιας διοίκησης να το διεκπεραιώσει και στο πρόβλημα ρευστότητας του ελληνικού δημοσίου να καταθέσει την λεγόμενη «ίδια συμμετοχή».

Σχετικά με το Μνημόνιο και το πρόγραμμα «Καλλικράτης», ο υποψήφιος περιφερειάρχης εκφράζει την αντίθεσή του, αφού ο νέος αυτοδιοικητικός θεσμός «αφαιρεί πόρους από την αυτοδιοίκηση, μειώνει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και δίνει προτεραιότητα σε επενδύσεις του ιδιωτικού κεφαλαίου με μόνο κριτήριο το κέρδος, παραγνωρίζοντας τις ανάγκες του λαού»..

Κος Γιώργος Πάλλης Υποψήφιος Δήμαρχος Για το Δήμο Λέσβου

Στη δική του απάντηση σχετικά με τα ζητήματα που είχαμε θέσει, ο επικεφαλής της κίνησης πολιτών «Αλλαγή Πορείας» Υποψήφιος δήμαρχος Λέσβου Γιώργος Πάλλης τονίζει πως το ενεργειακό πρόβλημα του νησιού μας δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με την κατασκευή γεωθερμικού εργοστασίου, ενώ προτείνει να προχωρήσει άμεσα η διασύνδεση της Λέσβου με την ηπειρωτική Ελλάδα, ανεξάρτητα από την επένδυση του ΡΟΚΑ, να προχωρήσουν τα υβριδικά συστήματα (στην Ερεσό) και η Γεωθερμία στη Στύψη και η Λέσβος να αποκτήσει ένα σύστημα παραγωγής ενέργειας που θα βασίζεται σε μεγάλο ποσοστό (πάνω από 70%) σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και πολύ μικρό ποσοστό στο πετρέλαιο.

Αναφορικά με το θέμα της κατασκευής δεξαμενών καυσίμων Ο υποψήφιος Δήμαρχος επιμένει πως «η διακίνηση υγρών καυσίμων «χύμα», στο λιμάνι της Μυτιλήνης, όπως γίνεται σήμερα είναι εγκληματική και εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους για την ασφάλεια της πόλης της Μυτιλήνης, ενώ θεωρεί αναγκαία την κατασκευή δεξαμενών καυσίμων .

Για τα έργα υποδομών ο κ. Πάλλης υποστηρίζει πως «θα πρέπει να αντιμετωπιστούν και να ενταχθούν στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ). Δυστυχώς όμως η κυβέρνηση με την επιλογή του Μνημονίου, υποθήκευσε και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων».

Εκφράζοντας το φόβο πως τα επόμενα χρόνια «οι πόροι οι οποίοι θα διατίθενται για αναπτυξιακά έργα στο νησί μας από την κυβέρνηση θα είναι εξαιρετικά περιορισμένοι».

Διαβεβαιώνει τέλος τους συμπατριώτες μας ότι «θα σταθούμε όχι δίπλα, αλλά μέσα στους αγώνες που θα δώσετε το επόμενο διάστημα για την ανάπτυξη και την πρόοδο της περιοχής σας» και μας καλεί να συσταχθούμε με την υποψηφιότητά του, έτσι ώστε «όλοι μαζί να διεκδικήσουμε, όχι μόνο οι πόροι να μην περιοριστούν, αλλά αντίθετα αυτοί να αυξηθούν στα επίπεδα που δικαιούμαστε».

Οικογένεια Πασσάδες

Η ιστορία των Πασσάδων, όπως έχει καταγραφεί από τον Ιγνάτιο Γεωργαλά, τον μικρότερο από τους γιούς του Χαράλαμπου Γεωργαλά, κάτοικο Μελβούρνης της Αυστραλίας.

“Ψάχνοντας πριν λίγους μήνες κάτι να βρω, βρέθηκα ξαφνικά να κρατώ μια κάσα βιολιού. Την άνοιξα και όπως λέγαμε παλιά και στο χωριό για το αδράχτι «δώσε του μια να γυρίσει παραμύθι να αρχίσει...», βρέθηκα να κρατώ την μουσική ιστορία της οικογένειάς μου, την ιστορία των μουσικών της οικογένειας Χ. Γεωργαλά και πιο πολύ γνωστούς με το όνομα «Πασσάδες».

Ο πατέρας μου, Χαράλαμπος Γεωργαλάς ήταν γεννημένος στην Κλειώ, όχι στην Μ. Ασία. Μουσικός άρχισε το 1929 μέχρι το 1960. Αρχικά έπαιζε με τα “Παναγιωτέλια”, που λέγαν, - εγώ δεν τους θυμάμαι. Ο πατέρας μου ήθελε να μάθει βιολί, άλλωστε το βιολί που βρέθηκε στα χέρια μου ήταν το βιολί του πατέρα μου. Το είχε φτιάξει, ο εκ Σμύρνης καταγόμενος και κάτοικος Κλειούς, ο Σίμος Ποτούδης, το όνομα του υπάρχει γραμμένο και στο πίσω μέρος του βιολιού. Το πλήρωσε 90 μεροκάματα, σκαψίματα ελιές, αλώνια, αλλά λόγω οικονομικών δυσχερειών, νομίζω η κυρά Πάσσάδαινα ήταν έγγειος τον πρώτο αδερφό, έμεινε το βιολί και πήρε νταούλι που δεν ήθελε και μεγάλες σπουδές. Πάντως τα κατάφερνε μια χαρά. Ήταν σωστός στο χρόνο - μεγάλο ατού αυτό. Ο καλός νταουλτζής είναι σαν τον καλό τερματοφύλακα στο ποδόσφαιρο. Αλλά εκείνο που τον βάσταζε τόσα χρόνια στο επάγγελμα ήταν η φωνή του. Μια φωνή υπέροχη. Σταματούσαν τα αηδόνια, που λένε. Το είχε το προτέρημα αυτό, άλλωστε και το χωριό του.

Ήμασταν 5 αδέρφια. Οι 4 γίναμε μουσικοί. Πρώτος ο Βύρων, έπαιζε βιολί που του είχε διδάξει ο Μενέλαος Κυριακόγλου. Ο δεύτερος, ο Κώστας, έμαθε σαντούρι. Δάσκαλος του ήταν ο Γεωργίος Χαλβατζής από τον Μανταμάδο, αδερφός του Στράτου - και οι δύο πολύ καλοί μουσικοί. Ο Βύρων έφυγε γύρω στα 1950 για αστυνομικός και έπαιζε κάθε χρόνο, τον Αύγουστο μαζί μας, που ερχόταν με άδεια στο χωριό από τη Χίο. Ο Κώστας έφυγε για την Αυστραλία το 1952. Αυτός δυστυχώς δεν ερχόταν με άδεια ποτέ. Ο τρίτος, ο Νί-

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

Τα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου Κάπης και ο Πρόεδρος **Χατζέλλης Κώστας** ευχαριστούμε πραγματικά τον **Σύλλογο Καπιωτών της Αθήνας** που και φέτος μας χάρισε μία καταπληκτική θεατρική βραδιά με την **«Αυλή των Θαυμάτων»**, για την πανέμορφη βραδιά με τις καντάδες, για τη δωρεάν κάλυψη όλου του χωριού με internet καθώς και για την οικονομική βοήθεια που μας προσέφερε για τα φαγητά της Παναγίας.

Επίσης ευχαριστούμε προσωπικά τον **Τζαβάρα Ηλία** για την τοποθέτηση της «άδοξης» κάμερας και των κεραίων του internet, τον **Βαρελτζή Στέλιο** που μας χάρισε όμορφα παλιά ακούσματα με το βιολί του την βραδιά της καντάδας και ανήμερα της Παναγίας. Τέλος, ευχαριστούμε τους **Αρτεμιάδη Αρτέμη, Ξυδάτο Γεώργιο και Κάγκο Αριστείδη** για την προσφορά αξιόλογων βιβλίων στη βιβλιοθήκη του Πολυκέντρου καθώς και όλους τους χωριανούς που προσέφεραν χρήματα, ζώα, ή βοήθεια για να κάνουμε και εφέτος τα φαγητά της Παναγίας.

Να είστε όλοι καλά!

Καλό χειμώνα!

**Ο Πρόεδρος
Κώστας Χατζέλλης**

Ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Κάπης ευχαριστεί όσους συγχωριανούς συμμετείχαν στις εθελοντικές εργασίες καθαριότητας που πραγματοποιήθηκαν στο ελαιοτριβείο του Αγροτικού Συνεταιρισμού Κάπης στις 03/10/2010.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλουμε να δώσουμε στον χωριανό μας **κο Χαράλαμπος Νικόλαο** που με το παράδειγμά του έδειξε και στους νεότερους τι ακριβώς σημαίνει συνεργασία για το κοινό καλό χωρίς μικρο - συμφέροντα πολιτικά και προσωπικά...

**Χρήστος Ψαραδέλλης
Λογιστής Αγροτικού Συνεταιρισμού Κάπης**

Οι μαθητές και οι δάσκαλοι του Δημοτικού Σχολείου Κάπης-Κλειούς, ευχαριστούμε τον **αντινομάρχη Βαλαμιδή Θεόδωρο** ο οποίος φρόντισε για τον πλήρη εξοπλισμό του Σχολείου μας (μέσω Νομαρχίας αγοράστηκαν 10 Η/Υ, 25 καρέκλες γραφείων και επισκεπτών, ξύλινες προθήκες και γραφεία, καθώς και κουρτίνες σε όλο το κτήριο).

Επίσης ευχαριστούμε το **Σύλλογο Εκπ/κών Π.Ε.Ν. Λέσβου** για την προσφορά 1 διαδραστικού πίνακα στη μνήμη της δασκάλας **Φραντζέσκου Αγγελικής** καθώς και όλους όσους βοήθησαν να γίνει το νέο διδακτήριο.

**Ο Διευθυντής του Σχολείου
Κώστας Χατζέλλης**

κος δεν έμαθε μουσική. Πήγε 2-3 χρόνια στο Γυμνάσιο στην Καλλονή. Τότε μέναμε στην Αγία Παρασκευή από το 1948 μέχρι το 1952, που ήταν και ο Χρυσός Αιώνας της Μουσικής, αλλά αυτό το αφήνουμε για άλλη φορά. Στην Κάπη ήρθαμε πίσω το 1952.

Τρίτος, άρχισε ο αδερφός μου ο Δούκας. Έμαθε μουσική στο μεγάλο δάσκαλο, τον Γιώργη, τον Βαρελτζή. Ακορντεόν τον διδάξε ο Γιαννακός ο Κουτζαμάνης, ο οποίος του πουλήσε το δικό του, λόγω του ότι εκείνος είχε το κουρείο. Είχε αρραβωνιαστεί και τη Μαρία από την Κλειώ και η κοπέλα, όπως όλες οι κοπέλες, ήθελαν τον αρραβωνιαστικό τους τα Σαββατοκύριακα για βόλτα, όπως ήταν τότε της μόδας - άπ' τ Καφκάρα, σ' Παναγιά- και όχι να τρέχει στα γύρω χωριά για «παιξίματα». Ο Δούκας μας, βγήκε καλό όργανο. Τραγουδούσε, ήταν χαρισματικός άνθρωπος, προπάντων, κάτι που χρειαζόταν γι' αυτή τη δουλειά και έδωσε μεγάλη ώθηση στην κομπανία του Πασσά.

(συνεχίζεται)

«Το λιομάζωμα»

Της Ισμήνης Κυριαζοπούλου

Όπως κάθε χρόνο έφθασε και φέτος η εποχή της συγκομιδής του ευλογημένου καρπού, της ελιάς. Άρχισε η προετοιμασία που όπως λένε φέτος είναι και «μαξουλοχρονιά».

Πολύ πιο ξεκούραστο είναι σήμερα το μάζεμα της ελιάς απ' ό,τι στο παρελθόν. Με μια τεράστια όμως διαφορά, η απόδοση του κέρδους είναι τόσο μηδαμινή που κάνει τους αγρότες να μην έχουν διάθεση και μεράκι για να μαζέψουν το βιος τους, την ελιά που είναι και η ζωή τους. Σε σημείο δε, που εύχονται να έχει μαξούλι μόνο για τη σοδειά τους. Όχι, μέσα τους κουβέντα να γίνεται. Θέλουν και πιστεύουν ότι κάθε χρόνο την άνοιξη και πάλι οι ελιές θα είναι ανθισμένες και όμορφες σαν νυφούλες. Έχουν τα δίκια τους όμως, πως είναι δυνατόν βρε αδελφέ στην εποχή που ζούμε, να είναι το νερό πιο ακριβό από το λάδι;

Μόνο εκείνοι ξέρουν με τι κόπο μαζεύεται. Ο κάθε χρόνος προσθέτει και μια βαθιά ρυτίδα στο σκαμμένο τους πρόσωπο. Γιατί έχουν ζήσει άνδρες και γυναίκες την σκληράδα της αγροτικής ζωής. Πολλοί ακούμε να λένε συχνά... «είναι ασύμφορο τώρα, πολύς ο κόπος και μικρό το όφελος».

Όλοι αυτοί το έχουν ζήσει στο παρελθόν, έχει μουλιάσει η βροχή το πετσί τους, έχει μουδιάσει το κρύο το σώμα τους ξεκινώντας από τις έξι το πρωί με τα πόδια για να φτάσουν στο κτήμα. Που αυτοκίνητο τότε, πότε ένα γαϊδουράκι και αυτό ήταν πολυτέλεια, το είχαν πολλοί λίγοι.

Ήταν όμως τόσο όμορφα ένα καθημερινό πανηγύρι, γέλια στους δρόμους, τραγούδια στα χωράφια. Τους κατέκλυζε η ξεγνοιασιά, κυλιόντουσαν όλη την ημέρα στο χώμα, γινόντουσαν ένα μαζί του μαζεύοντας μία μια την ελιά και προσευχόντουσαν να μην ξεφύγει καμία κάτω από τους πρίνους ή και τις τσουκνίδες ακόμη. Δεν τους πτοούσε η παγωνιά, που τις κρύες ημέρες του χειμώνα τους τρυπούσε το κόκαλο και αγέρωχοι συνέχιζαν περιμένοντας το σούρουπο για να επιστέψουν στο χωριό.

Αν δεν υπήρχε η χείρα βοήθειας από το γαϊδουράκι πολλές φορές κρατούσαν στο χέρι και το καλάθι γεμάτο από μαύρες διαλεχτές

παχουλές ελιές για αλάτισμα, τους λεγόμενους «τουζλαμάδες» μαζί με το άδαιο μπάλ από το φαγητό της ημέρας τη λεγόμενη «καστανιά». Σήμερα όλα αυτά που σας αναφέρω έχουν αλλάξει. Έγιναν δρόμοι, οι αγρότες μετακινούνται με τα αυτοκίνητα και το μάζεμα της ελιάς το κάνουν τα δίκτυα. Ένα μόνο δεν άλλαξε και ούτε πρόκειται να αλλάξει, η μαγεία της φύσης, αυτός ο παράδεισος που ζεις, που νιώθεις να σε πνίγουν οι μυρωδιές των άγριων λουλουδιών και να σε διασκεδάζει το κελάϊδισμα των πουλιών. Και οι χρυσές ακτίνες του ήλιου να σε λούζουν χαϊδεύοντας το κορμί σου τις κρύες ημέρες του χειμώνα. Να το ξεκουράζουν όσο γίνεται. Ο αγώνας όμως και η κούραση παραμένουν το ίδιο. Ίσως και περισσότερο. Γιατί ήρθε να προστεθεί το παράπονο και η ψυχική δυσφορία. Δεν χάνουν όμως την ελπίδα τους πιστεύουν και περιμένουν όλοι οι αγρότες της Κάπης ένα καλύτερο αύριο.

Στη παραπάνω φωτογραφία είναι ο Παράσχος Ανδρέου και ο Γεώργιος Ανδρέου

27-28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΑΠΟΔΡΑΣΗ
ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΣΤΟΝ ΑΠΟΛΥΤΟ
ΕΚΑΡΟΜΙΚΟ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ

Συμμετοχές έως 15 Νοεμβρίου
Επικοινωνήστε με το τηλέφωνο του σθλάγου μας
για να διαβάσετε συμμετοχή

Αναχώρηση από κεντρικό σημείο της Αθήνας

ΚΗΔΕΙΕΣ

Μας άφησαν για το μεγάλο ταξίδι στην αιωνιότητα

*Ο Γιάννης Αζής σε ηλικία 80 ετών

*Ο Μιχάλης Χατζηαναγνώστου σε ηλικία 82 ετών

*Ο Κώστας Χαϊδεμένος σε ηλικία 73 ετών

*Ο Ιγνάτιος Αλεξίου σε ηλικία 53 ετών

Αναμνήσεις από το χωριό

1η σειρά
Ελένη Κραζλίδη - Ευανθία Βαρελέζη - Ζωή Σπαρούνη
2η σειρά
Ελένη Ψαρού, Βασιλεία Τάσοου, Νίνα & Νίσα Κραζλίδη
3η σειρά
Καίνα και Μέλπω Ζιρμίνη, Μαρία Τζοάνου με την κόρη της Νίνα

Νίκος Χαραλάμπους
Μανώλης Σπαρούνης, Μαίρη Δαράκου (μικρή), Ρίτα....

Ελπινίκη Κομβούτη, Ζωή Σπαρούνη, Καίνα Ζιρμίνη,
Βασιλεία Τέκου, Αφροδί Φράγγου

Καλλιόπη και Θεοκτοσία Ψαρού

Γιώργος Ανδρέου
Κυπραίος

Από αριστερά: Λαζανάς, Παράσχος Ανδρέου, Ευσιράπιος
Εξαδάκτυλος, Αλέκος Ψαρός, Μιχάλης του Κουρέα,
Παναγής Ανδρέου, Κώστας Τουλουμιζής

Ευάγγελος Κανέλης

SEND

Στείλτε μας παλιές
φωτογραφίες
με ανθρώπους
του χωριού μας
και εμείς με τη
σειρά μας θα τις
δημοσιεύσουμε!

Έφυγε από τη ζωή ο καταξιωμένος συγχωριανός μας λογοτέχνης και ποιητής ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

Γεννήθηκε στο χωριό Κάπη της Λέσβου από γονείς Μικρασιάτες. Σε ηλικία 12 ετών έμεινε ορφανός από μητέρα. Λίγα χρόνια αργότερα, τον Οκτώβριο του 1973, εγκαταστάθηκε με τον πατέρα του στην Αθήνα. Από μικρός είχε αρχίσει να γράφει έμμετρα τις σκέψεις του, κλίση που τον οδήγησε στη συστηματική ενασχόληση με την ποίηση.

Πρωτοπαρουσιάστηκε το 1986 στη συλλογική δουλειά του Κώστα Γ. Μίσσιου 56 ποιητικές φωνές από τη Λέσβο με 6 ποιήματά του. Έκτοτε έργα του συμπεριλήφθηκαν σε διάφορα ποιητικά ανθολόγια. Το 1991 εξέδωσε την πρώτη από τις εννέα προσωπικές του ποιητικές συλλογές. Συνέγραψε ακόμα κριτικές μελέτες, φιλοσοφικά δοκίμια και πεζά, και συνεργάστηκε με διάφορα λογοτεχνικά περιοδικά. Για το ποιητικό του έργο τιμήθηκε με αρκετές τιμητικές διακρίσεις.

Στα τέλη Σεπτεμβρίου του 2010 βρέθηκε νεκρός στο διαμέρισμά του. Κηδεύτηκε την 1η Οκτωβρίου του 2010 στο Γ' Νεκροταφείο Αθηνών.

Λογοτεχνική πορεία

Ποιητικές Ανθολογίες

Ποιήματά του έχουν παρουσιαστεί:

- Στη συλλογική δουλειά 56 ποιητικές φωνές από τη Λέσβο του Κώστα Γ. Μίσσιου το 1986,
- Στην Ιταλική ποιητική ανθολογία Poeti Greci Contemporanei (Σύγχρονοι Έλληνες ποιητές),
- Στην ποιητική ανθολογία Ποιητική ομοβροντία 1995 του Κώστα Βαλέτα,
- Στο Λογοτεχνικά κείμενα 1996 του Κώστα Βαλέτα.
- Στο Κείμενο λόγου 1997-1998 του Κώστα Βαλέτα,
- Στην ποιητική ανθολογία Ποίηση -Σύγχρονη νεοελληνική ανθολογία της Νέας Σκέψης,
- Στην Ερωτική ανθολογία του Θόδωρου Κ. Τρουπή το 1995,
- Στο Υμνητικά ποιήματα στη Λέσβο - Μυτιλήνη 1996,
- Στις Αναφορές σε Λέσβιους συγγραφείς 1990-1999 του Μήτσου Ν. Τσιάμη,

• Στην Μεγάλη εγκυκλοπαίδεια της νεοελληνικής λογοτεχνίας - Χάρη Πάτση 1997 και

• Στην Ανθολογία νεοελληνικής ποίησης 900 μ.Χ. -2000 μ.Χ. από τις εκδόσεις της «Πολιτιστικής Συνεργασίας».

Ποιητικές Συλλογές

Έχει εκδώσει τις ακόλουθες ποιητικές συλλογές:

• Η αγάπη βρίσκεται κει που το φως είναι απλότης, Βιβλιοφαγία, 1991

• Μέσα από το φως, Ιωλκός, 1993

• Φωτεινή πράξη, Ιωλκός, 1994

• Οι ουρανοί ανοίγουν, Αστερίας, 1995

• Ο κόσμος έχει μια φορά, Ίδμων,))

• Ότι κράτησα, Πιτσιλός, 2001) Οι φωνές, Συλλογές, 2005, υπό την αιγίδα του Πειραματικού Μουσείου Λογοτεχνίας Νίκαιας,

• Ζωή και πάλι, Ίδμων, 2009)

• Απολογία εν λευκώ, Συλλογές, 2005, υπό την αιγίδα του Πειραματικού Μουσείου Λογοτεχνίας Νίκαιας,

Δοκίμια και μελέτες

Έχει δημοσιεύσει:

• Τα φιλοσοφικά δοκίμια Ματιές στην τέχνη με τη ζωή μπροστά, των οποίων κυκλοφορεί δεύτερη έκδοση εμπλουτισμένη με περισσότερο κείμενο με τον τίτλο Ματιές στην τέχνη, Πιτσιλός, 2003,

• Τη συλλογή από κριτικές μελέτες και δοκίμια για μεγάλους ποιητές με τον τίτλο Τα διαμάντια της τέχνης, Ίδμων, 2010,

Τέλος, ξεχωρίζει η ιστορική μελέτη του για την Λέσβο της εποχής της επανάστασης κατά των Τούρκων το 1821.

Τιμητικές διακρίσεις

Κατά καιρούς το ποιητικό του έργο τιμήθηκε με τις ακόλουθες διακρίσεις:

• Τιμητικό δίπλωμα για το βιβλίο του Οι ουρανοί ανοίγουν από τη Διεθνή Εταιρία Ελλήνων Λογοτεχνών το 1997,

• Δίπλωμα τιμής τρίφυλλο δάφνης από τον Όμιλο Φίλων Κλασσικού Αθλητισμού «Η ΟΛΥΜΠΙΑΣ» το 1997,

• Εύφημη μνεία στοχαστικής ποίησης στον λογοτεχνικό διαγωνισμό του λογοτεχνικού περιοδικού «ΝΕΑ ΑΡΙΑΔ-ΝΗ» το 1998,

• Τιμητικό δίπλωμα από τον Όμιλο Επιστημόνων Β.Α. Προαστίων,

• Τιμητικό δίπλωμα από το «Σαρακήνειον Ίδρυμα» των πτυχιούχων πανεπιστημιακών σπουδών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην προσπάθειά μου να γράψω ένα μικρό κείμενο για τον Ιγνάτιο μας, βρήκα ένα καταπληκτικό κείμενο σε ένα blog στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://diattonsworld.blogspot.com/2010/10/blog-post.html>

Πως τα φέρνει η Ζωή... Τις περισσότερες φορές μας γεμίζει με πικρία κι αναπάντητα ερωτήματα (πάμπολλα γιατί)... Ως ένα θερμό κατευόδιο στο τελευταίο ταξίδι του Ιγνατίου Αλεξίου, παραθέτω μερικούς - σκόρπιους - στίχους του... Ένα ταξίδι που, απ' τον τρόπο που έγινε, χαρακτηρίζεται πρόωρο και ακούσιο εξορισμού... Θαυμάστε λοιπόν μερικά έξοχα δείγματα μακρόπνοης Ποίησης...

* Μες στο κοιτάγμα ανέμων είσαι η προσμονή του κόσμου... λεβέντικα κινήσου. Σκέψου την Ελλάδα του ανθρώπου, την Ελλάδα του δικαίου.

* Στην κραυγή του κόσμου και η φωνή μου. Χαντακώνουν τα κεφάλια στη σειρά. Τη χαρακωμένη σκέψη θα κολλήσουμε μια μέρα έστω και με το αίμα μας αν χρειαστεί.

* Άνθρωποι σιγανοί μα συνάμα ζωντανοί.

* Μην τους λυπάσαι όταν πεθάνουν για τον αγώνα που λαχτάρησαν. Έχεις να λυπηθείς όταν πεθάνουν για το τίποτα, χωρίς αγώνα.

* Σε καλώ προς ότι εσύ είσαι. Σε καλώ προς την αλήθεια. Σε καλώ προς τη δικαίωσή σου.

* Θα έλθει μια μέρα όπου όλα θα μιλούν. Κι εμείς μόνο δε θα πούμε τίποτα. Τίποτα παρά μόνο την αλήθεια. Αυτό που βλέπουμε να φέγγει στις αυλές, στους δρόμους, στα πεζούλια, στις καρδιές μας.

* Άφησα το δρόμο των βημάτων μου και πήρα το δρόμο των κρότων του κόσμου... ανταύγεια των εσωτερικών μου ήχων... πάντα υπαρξιακός ναός μου ανθρωπιάς και πρόσωπο ανοιχτό μου... Κάθε τι το πονηρό συντρίβεται συνεχώς γιατί άλλωστε κάθε λόγος περιττός αφού ο γαλάζιος ουρανός μου... Αστράφτω, λάμπω, γεννώ αυτό και το άλλο, υπάρχω και ζω, ανθρωπίζομαι γι' αυτό που είμαι και μόνο γι' αυτό, έτσι δημιουργώ... καθαρίζομαι, ασημίζομαι, λαμποκοπώ μέσα μου... ε, τότε πραγματικά σας λέω ότι ευτυχώ... γιατί βρίσκομαι στην ύπαρξή μου... ήλιος και φως, σημεία έπαρσης με ύμνο τη ζωή μου...

* Κι όταν ακόμα σύννεφα και μπόρες έλθουν, εμείς το τραγούδι μας θα έχουμε παρέα, στην αγκαλιά μας παιδί θα το 'χουμε... Εκεί, στο ατέλειωτο, η αρμονία του οράματος...

Ποίηση που πραγματικά μιλάει - κι εντυπωσιάζει - από μόνη της. Δε θα προσθέσω τίποτα άλλο για τον Ιγνάτιο μας, απλά και μόνο θα επαναλάβουμε τον τελευταίο στίχο...

Εκεί, στο ατέλειωτο, η αρμονία του οράματος...

Εκεί πήγε...

Ο Ιγνάτιος Αλεξίου λίγα πριν φύγει από τη ζωή μας έστειλε τρία πνευματικά πωνύματα που θα δημοσιευθούν στα φύλλα της εφημερίδας μας

ΑΝΑΠΟΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΕ ΟΥΣΙΑ

Σήμερα είπα να γράψω για τις αναπολήσεις που κάνουμε όταν βρισκόμαστε παρέα, δηλαδή για τις αγνές εποχές με τα πιο αγνά προϊόντα.

Θυμήθηκα όταν ο πατερούλης μου ενοίκιαζε και έσπερνε χωράφι για να έχουμε το αγνό μας σιτάρι, το οποίο το έπλενε και το στέγνωνε στον ήλιο η μαρούλα μου. Σήμερα στα χωριά μας ακόμη 70% από το σιτάρι φτιάχνουν ψωμί και ψήνουνε όταν στην Αθήνα μόλις το 20% από το σιτάρι φτιάχνουν ψωμί και ψήνουνε. Τώρα μάθαμε ότι έχουν εισάγει και πωλούν ψωμί που έχει κατεψυγμένη μαγιά που έχει γίνει με μηχανήματα από τρεις, με μηχανήματα που χειρίζονται γενετικά τροποποιημένα.

Θυμήθηκα το 1980 στο Coventry που είχα πάει σε μια Εγγλέζικη οικογένεια κάε πρωί πέρναγε από την πόρτα ο γαλατάς για να αφήσει τα γεμάτα μπουκάλια και να πάρει τα άδεια.

Ήταν τότε που στα χρόνια μου μετά το φαγοπότι αν δεν κάναμε την καντάδα μας δεν νιώθαμε πως πήγε καλά το φαγοπότι στο χωριό μας τότε στα χρόνια ζωής και ουσίας.

Αυτά τα χρόνια αναπολούμε με την σπαθάτη ματιά και την γενναία ψυχή.

Βλαστικά κύτταρα: το δώρο της φύσης

Ένα από τα σπουδαιότερα επιτεύγματα της ιατρικής τα τελευταία χρόνια, είναι η χρήση των βλαστικών κυττάρων. Τα βλαστικά κύτταρα έχουν την ικανότητα να διαφοροποιούνται σε διάφορους κυτταρικούς τύπους, παίζοντας έτσι καθοριστικό ρόλο κατά την εμβρυογένεση αλλά και σε περιπτώσεις αποκατάστασης κατεστραμμένων ιστών. Το ομφαλοπλακουντιακό αίμα αποτελεί πλούσια πηγή βλαστικών κυττάρων, τα οποία μπορούν εύκολα να απομονωθούν και να διατηρηθούν, σώζοντας ενδεχομένως μία ζωή στο μέλλον.

Τι είναι τα βλαστικά κύτταρα;

Τα βλαστικά κύτταρα είναι αρχέγονα κύτταρα από τα οποία δημιουργούνται όλοι οι ιστοί του σώματος. Αναπαράγονται διαρκώς, είναι αδιαφοροποίητα και έχουν τη δυνατότητα, μετά από επεξεργασία, να διαφοροποιηθούν σε άλλους κυτταρικούς τύπους του ανθρώπινου οργανισμού. Εξάλλου, η λέξη «βλαστικό» προσδιορίζει το εξελικτικό δυναμικό αυτών των κυττάρων, δηλαδή, τη δημιουργία άλλων κυττάρων από αυτά. Τα πολύτιμα αυτά κύτταρα υπάρχουν στο έμβρυο, στον ενήλικα και στο ομφαλοπλακουντιακό αίμα. Επειδή όμως, η απομόνωσή τους από το έμβρυο ή τον ενήλικα είναι πρακτικά δύσκολη αλλά και επειδή στην περίπτωση των εμβρυϊκών βλαστικών κυττάρων προκύπτουν ζητήματα βιοηθικής, προτιμάται η συλλογή τους από το ομφαλοπλακουντιακό αίμα. Η διαδικασία αυτή είναι σύντομη, ανώδυνη και ακίνδυνη τόσο για τη μητέρα, όσο και για το ίδιο το μωρό, καθώς γίνεται αφού έχει ολοκληρωθεί ο τοκετός. Μετά την αποκοπή του ομφάλιου λώρου από το νεογνό, συλλέγεται το αίμα που παραμένει στον πλακούντα και το οποίο περιέχει τα πολύτιμα βλαστικά κύτταρα, χωρίς να χρειαστεί κάποια επέμβαση. Τα βλαστικά κύτταρα αποτελούν τους δομικούς λίθους του οργανισμού, δι-

αδραματίζουν ρόλο ζωτικής σημασίας για την φυσιολογική ανάπτυξη του ανθρώπου και είναι απαραίτητα σε όλα τα στάδια ανάπτυξης του εμβρύου. Περισσότερες από 100 παθήσεις όπως λευχαιμία, ειδικού τύπου αναιμίες, μυελώματα, λεμφώματα, διαταραχές του ανοσοποιητικού συστήματος, αντιμετωπίζονται με βλαστικά κύτταρα ομφαλοπλακουντιακού αίματος, ενώ ερευνάται η χρήση τους σε ασθένειες όπως, η εγκεφαλική παράλυση και ο διαβήτης τύπου 1.

Τι είναι το ομφαλοπλακουντιακό αίμα;

- Είναι το αίμα που παραμένει στον πλακούντα και τον ομφάλιο λώρο μετά τον τοκετό και την απομάκρυνση του νεογνού. Μέχρι πρόσφατα, το αίμα αυτό θεωρούνταν άχρηστο και το απέρριπταν μετά την κοπή του ομφάλιου λώρου. Οι επιστημονικές έρευνες όμως, έδειξαν ότι πρόκειται για μια ανεκτίμητη πηγή βλαστικών κυττάρων, τα οποία θα είναι πολύτιμα μελλοντικά για το ίδιο το παιδί και την οικογένειά του. Το αίμα του ομφάλιου λώρου αποτελεί πλούσια πηγή αιμοποιητικών βλαστικών κυττάρων αλλά και μεσεγχυματικών, σε μικρότερο βαθμό.

Τα αιμοποιητικά βλαστικά κύτταρα αποτελούν τους δομικούς λίθους τόσο του αιμοποιητικού όσο και του ανοσοποιητικού συστήματος καθώς μετατρέπονται σε:

- Ερυθρά αιμοσφαίρια, τα οποία μεταφέρουν οξυγόνο σε όλα τα κύτταρα του σώματος.

- Λευκά αιμοσφαίρια, τα οποία είναι υπεύθυνα για την άμυνα του οργανισμού σε περίπτωση μόλυνσης-ασθένειας.

- Αιμοπετάλια που συμμετέχουν στην πήξη του αίματος σε περίπτωση τραυματισμού.

Τα μεσεγχυματικά βλαστικά κύτταρα έχουν την δυνατότητα να διαιρούνται και μπορούν να διαφοροποιηθούν σε πολλά διαφορετικά είδη κυττάρων ή ιστών (π.χ. ήπαρ, μυοκάρδιο, νεύρα κ.λ.π.).

Τα κύτταρα αυτά, που ανακαλύφθηκαν σχετικά πρόσφατα θεωρούνται άριστη πρώτη ύλη για εφαρμογές στον τομέα της αναγεννητικής ιατρικής, που αφορούν στην αντιμετώπιση πολύ συνηθισμένων ασθενειών, όπως το έμφραγμα, το εγκεφαλικό και η νόσος; Αλτσχάιμερ. Τα βλαστικά κύτταρα λοιπόν, που προέρχονται από το αίμα του ομφάλιου λώρου είναι πολύτιμο βιολογικό υλικό για το μωρό και την οικογένειά του.

Τα μεσεγχυματικά βλαστικά κύτταρα δεν έχουν αιμοποιητική δραστηριότητα, έχουν όμως μεγάλη μεγάλη πλαστικότητα, μπορούν δηλαδή να δημιουργήσουν πολλούς άλλους τύπους κυττάρων, όπως για παράδειγμα κύτταρα των οστών, χόνδροκύτταρα, λιποκύτταρα, μυοκύτταρα, κύτταρα του μυοκαρδίου, νευρικά κύτταρα και κύτταρα του δέρματος. Τα μεσεγχυματικά κύτταρα εντοπίζονται σε μεγάλες ποσότητες κυρίως στο τμήμα του ομφάλιου λώρου που ονομάζεται γέλη του Warton, καθώς και στο μυελό των οστών. Η απομόνωσή τους μπορεί να γίνει από ένα μικρό κομμάτι του ομφάλιου λώρου (10-15 cm), του οποίου η συλλογή γίνεται τη στιγμή του τοκετού. Η πλαστικότητα που χαρακτηρίζει τα μεσεγχυματικά βλαστικά κύτταρα μας δίνει τη δυνατότητα να τα χρησιμοποιήσουμε στην αναγεννητική ιατρική για την ανάπλαση ιστών και οργάνων. Κλινικές μελέτες έχουν δείξει ότι τα κύτταρα αυτά θα έχουν μελλοντικά εφαρμογές σε πολλές ασθένειες, όπως είναι για παράδειγμα το έμφραγμα του μυοκαρδίου, η σκλήρυνση κατά πλάκας, τα εγκεφαλικά επεισόδια, οι κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, η επιδιόρθωση βλαβών του νωτιαίου μυελού, η μυϊκή δυστροφία και η αναγέννηση οστού, χόνδρου, συνδέσμων και δέρματος.

Γιατί πρέπει να τα φυλάξετε;

Το γεγονός ότι τα βλαστικά κύτταρα του ομφαλοπλακουντιακού αίμα-

τος διέθεταν τις ίδιες ιδιότητες με τα αντίστοιχα του μυελού των οστών, με το επιπρόσθετο πλεονέκτημα της εύκολης απομόνωσης, οδήγησε τους επιστήμονες στην αντικατάσταση των πρώτων με τα δεύτερα σε μεταμοσχεύσεις αιματολογικών παθήσεων. Πολλές από αυτές στέφθηκαν με επιτυχία, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν ιδιωτικές τράπεζες διατήρησης βλαστικών κυττάρων σε ειδικά δοχεία βαθιάς κατάψυξης (-190ο C) με τη χρήση υγρού αζώτου. Σύμφωνα με τους γιατρούς, τα βλαστικά κύτταρα με την πλαστικότητα που διαθέτουν προσφέρουν τη δυνατότητα αντικατάστασης κυττάρων και ιστών, σε τραύματα της σπονδυλικής στήλης, σε εγκεφαλικά επεισόδια, σε εγκαύματα, σε καρδιακές παθήσεις, στο διαβήτη. Πολλοί γονείς σπεύδουν να διαφυλάξουν τα βλαστικά κύτταρα των νεογέννητων παιδιών τους σε ιδιωτικές τράπεζες βλαστοκυττάρων, με σκοπό να εξασφαλίσουν την προστασία της υγείας τους –των ιδίων των παιδιών αλλά και όλης της οικογένειας– από ενδεχόμενες μελλοντικές παθήσεις. Επιπλέον, για μερικές κατηγορίες οικογενειών οι λόγοι για να συλλεχθεί και να διατηρηθεί το αίμα του ομφάλιου λώρου του παιδιού είναι ακόμη πιο επιτακτικοί:

Ορισμένες οικογένειες έχουν συγγεκριμένους παράγοντες κινδύνου που καθιστούν επιτακτική τη φύλαξη βλαστικών κυττάρων, όπως αν κάποιος γονέας ή αδερφάκι πάσχει από ασθένεια στην οποία η χρήση των βλαστικών κυττάρων μπορεί να έχει άμεση εφαρμογή.

Εθνικές μειονότητες ή ζευγάρια διαφορετικών εθνοτήτων αντιμετωπίζουν μεγαλύτερο πρόβλημα σε περίπτωση που χρειαστούν δωρεά βλαστικών κυττάρων από τρίτους, καθώς είναι ιδιαίτερα δύσκολο να βρεθεί συμβατό με αυτούς μόσχευμα.

Μια άλλη κατηγορία γονέων που συχνά επιλέγουν τη φύλαξη τους είναι αυτή που έχουν αποκτήσει ένα μωρό με τη μέθοδο της εξωσωματικής γονιμοποίησης.

Τράπεζα αίματος: μια σχέση εμπιστοσύνης

Πριν πάρετε την απόφαση

Η απόφαση για τη λήψη βλαστικών κυττάρων πρέπει να ληφθεί μετά από έγκυρη ενημέρωση και έρευνα. Το ζευγάρι καλό θα είναι να αρχίσει τη συλλογή πληροφοριών τον 5ο μήνα περίπου της κύησης.

Ο ρόλος του μαιευτήρα στην απόφαση αυτή είναι πολύ σημαντικός. Δεν είναι μονάχα οι απαντήσεις που θα δοθούν σε βασικά ερωτήματα του ζευγαριού, τις απαντήσεις αυτές μπορεί να τις δώσει και ο εκπρόσωπος

μιας εταιρίας φύλαξης βλαστοκυττάρων. Είναι σημαντική η στιγμή που ο μαιευτήρας παίρνει απαντήσεις για το οικογενειακό ιστορικό του ζευγαριού. Από το ιστορικό αυτό μπορεί να βγουν συμπεράσματα για το αν υπάρχει αυξημένος κίνδυνος για κάποια σοβαρή ασθένεια, αν υπάρχει στην οικογένεια ιστορικό καρκίνου, ιδιαίτερα σε νεαρή ηλικία, λευχαιμίας, ή λεμφώματος; Κίνδυνος αιματολογικής ασθένειας (θαλασσαιμίας ή δρεπανοκυτταρικής αναιμίας) ή κάποιο αυτοάνοσο νόσημα (διαβήτης ή ερυθματώδης λύκος); Σε αυτές τις περιπτώσεις η ανάγκη φύλαξης των βλαστικών κυττάρων είναι καθοριστική.

Δημόσια ή ιδιωτική τράπεζα

Στις δημόσιες τράπεζες τα βλαστικά κύτταρα είναι στη διάθεση οποιουδήποτε ανθρώπου τα έχει ανάγκη και είναι συμβατός με αυτά. Προκειμένου τα μόσχευμα να καταχωρηθούν στο παγκόσμιο σύστημα, ένα μικρό μέρος του αίματος χρησιμοποιείται για ανάλυση του τύπου ιστοσυμβατότητας. Ας σημειωθεί ότι το μεγαλύτερο μέρος των δειγμάτων των βλαστικών κυττάρων που δωρίζονται στη δημόσια τράπεζα απορρίπτεται ή χρησιμοποιείται για ερευνητικούς σκοπούς και όχι για μελλοντική χρήση.

Στις ιδιωτικές τράπεζες τα βλαστικά κύτταρα ελέγχονται ποσοτικά και ποιοτικά από γιατρούς-επιστήμονες με γνώση και εμπειρία. Οι τράπεζες αυτές έχουν συνήθως εταιρική και οικονομική σταθερότητα. Είναι πιστοποιημένες από αρμόδιους φορείς, έχουν πλήρη εξοπλισμό και σύγχρονα εργαστήρια και συνεργάζονται με κάποιο ερευνητικό ίδρυμα ή με νοσοκομείο σε περίπτωση μεταμόσχευσης.

Είναι διαθέσιμες όλο το 24ωρο.

Το 2009 ένας γερμανός γιατρός, ο Γκέρο Χάτερ, ανέφερε την πρώτη περίπτωση «ίσης» ασθενούς με AIDS ο οποίος έπασχε παράλληλα από λευχαιμία. Ο ασθενής έλαβε μόσχευμα βλαστικών κυττάρων τα οποία προέρχονταν από δότη που έφερε μια σπάνια γονιδιακή μετάλλαξη που εμποδίζει τη δράση του ιού. Μετά τη μεταμόσχευση ο ασθενής θεραπεύθηκε από τη λευχαιμία, ενώ παράλληλα το ανοσοποιητικό σύστημά του έγινε ανθεκτικό στον HIV με αποτέλεσμα να σταματήσει να λαμβάνει αντικαρκινικά φάρμακα. Curr HIV/AIDS Rep., 2010

- Επιστήμονες από τη Μελβούρνη ελπίζουν ότι μία νέα μέθοδος θεραπείας, με τη χρήση βλαστοκυττάρων, θα δώσει σε χιλιάδες γυναίκες που έχουν υποβληθεί σε μαστεκτομή, για την αφαίρεση καρκινικών κυττάρων, τη δυνατότητα να έχουν ξανά ένα φυσικό μαστό σε διάστημα 4-6 μηνών.

Αν η νέα αυτή μέθοδος δοκιμαστεί επιτυχώς, μέχρι το 2013 θα μπορεί να εφαρμοστεί σε γυναίκες που έχασαν μέρος του μαστού, ενώ μέχρι το 2015 θα χρησιμοποιείται για ολική αντικατάσταση του μαστού, έπειτα από μαστεκτομή.

- Ένα 10χρονο αγόρι στη Βρετανία έγινε το πρώτο παιδί που υποβλήθηκε σε μεταμόσχευση τραχείας, με χρήση μοσχεύματος που είχε αναπτυχθεί από δικά του βλαστοκύτταρα. Οι γιατροί ελπίζουν ότι η χρήση ιστού που προέρχεται από το ίδιο το σώμα του αγοριού θα μειώσει τον κίνδυνο απόρριψης. Η επέμβαση, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Great Ormond Street Hospital, διήρκεσε εννέα ώρες και οι γιατροί δηλώνουν ότι το αγόρι πάει καλά και αναπνέει κανονικά.

- Ερευνάται η αυτόλογη χρήση βλαστικών κυττάρων μυελού των οστών ως εναλλακτική θεραπεία για ασθενείς που βρίσκονται στο τελικό στάδιο κίρρωσης του ήπατος. Τα πρώτα αποτελέσματα δείχνουν ότι η αυτόλογη μεταμόσχευση αιμοποιητικών βλαστικών κυττάρων μπορεί να εφαρμοσθεί ακίνδυνα και να αποτελέσει θεραπευτική μέθοδο για ασθενείς που βρίσκονται στο τελικό στάδιο ηπατικής νόσου. Cell Transplant., 2010

- Ένας άνδρας που ήρθε αντιμέτωπος με το ενδεχόμενο ακρωτηριασμού, όταν χτύπησε σοβαρά το πόδι του ενώ έκανε αναρρίχηση, υπεβλήθη σε πρωτοποριακή θεραπεία βλαστικών κυττάρων, η οποία εν τέλει έσωσε το κάτω άκρο του. Η επαναστατική θεραπεία έλαβε χώρα στη Βρετανία και αφορά στην απομόνωση βλαστικών κυττάρων του μυελού των οστών του ασθενούς και την ανάμειξή τους με ένα νέο τζελ κολλαγόνου, που ονομάζεται Cartifill. Το μείγμα τοποθετήθηκε στα κατάγματα του ασθενούς πριν το πόδι του μπει σε ένα μεταλλικό πλαίσιο, το οποίο αφαιρέθηκε έξι μήνες μετά την εφαρμογή της θεραπείας- και οι γιατροί του κ. Κεντ πιστεύουν ότι θα μπορέσει μελλοντικά να ξανακατακτήσει τις κορυφές.

- Ελπίδες για χιλιάδες ασθενείς με καρδιακά προβλήματα δίνει η χρησιμοποίηση βλαστοκυττάρων, τα οποία έχουν την ιδιότητα ν' αναγεννούν το μυοκάρδιο. Τα κύτταρα αυτά, που απομονώνονται κυρίως στο αίμα του ομφάλιου λώρου, μπορούν να βρεθούν και σε άλλες πηγές, όπως είναι ο μυελός των οστών, ο πολφός των δοντιών και το λίπος. Στο μέλλον, οι ιατροί θα χρησιμοποιούν πιθανώς τα βλαστικά κύτταρα του ίδιου του ασθενή προκειμένου να αντιμετωπίσουν καρδιακά επεισόδια.

• Καλώς σας βρήκα καπιωτέλια μου γλυκά. Χαίρομαι πολύ που σας ξαναβρίσκω, αν και εσείς δεν χαιρέσετε καθόλου.....

• Για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, οι περισσότεροι χαιρέστε πάρα πολύ και δεν μπορείτε μακριά μου

• Δυό, τρία βαριά, βαριά 5 άτομα βγάζετε σπυριά μόλις με διαβάσετε

• Και η ερώτηση είναι μία και σημαντική ΓΙΑΤΙ?????

• Υπάρχει κάτι που σας φοβίζει η κάτι που θέλετε να κρύψετε.....????

• Ουδέν κρυπτόν από τον ήλιο.....τον ήλιο της δικαιοσύνης

• Και σας τρώμαξε και η κάμερα που έβαλε ο σύλλογός μας, λες και αν θέλατε να κάνετε τίποτα θα το κάνατε στην πλατεία του χωριού??????

• Το θέμα είναι ότι το 98% των συγχωριανών που ζει μόνιμα στο χωριό και το 100% των συγχωριανών που ζει εκτός χωριού είναι αντίθετοι σε ότι κάνετε

• Το κακό είναι ότι εσείς είσατε τα εκτελεστικά όργανα... άλλοι είναι οι ηθικοί αυτουργοί

• Δεν θα σας κάνω όμως τη χάρη να ασχοληθώ άλλο μαζί σας

• Διότι δεν εκφράζεται εσείς το χωριό μας. Το χωριό μας ΕΙΧΕ, ΕΧΕΙ και ΘΑ ΕΧΕΙ τους ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ του ΚΟΣΜΟΥ.

• Τους πιο άξιους και εργατικούς, τους πιο φιλότιμους και φιλόξενους

• Έχει ανθρώπους περήφανους με μάλαμα καρδιά και πάντα με το χαμόγελο στα χείλη!!!!

• Το καλοκαίρι πέρασε υπέροχα. Όμορφα βράδια στην πλατεία μας με πολύ καλό φαγητό, ούζο και πολύ καλή παρέα

• Πολύ όμορφα πανηγύρια και αναβίωση εθίμων από τον Σύλλογο Γυναικών, από τον Ιππικό Σύλλογο και το Σύλλογο των Αθηναίων

• Μετά από πολλά χρόνια περιφορά της εικόνας του Αγίου, καντάδες στους δρόμους του χωριού και οργανωμένο άξιο παράξτο

• Μια καταπληκτική θεατρική παράσταση από τους μοναδικούς Πολυχνιατές της Αθήνας. Αφιέρωμα στο μεγάλο Τάκη Χατζηαναγνώστου

• Και πάνω από όλα αντάμωμα όλων των συγχωριανών στον αγαπημένο μας τόπο

• Και πάρτυ τρελό είχαμε αν και οι πληροφορίες μου λένε ότι ο πρόεδρος μας δεν κατάφερε να ξεσηκώσει τα πλήθη με τη μουσική του

• Μάλλον πρόεδρε του Συλλόγου μας έπρεπε να γράψεις στην αφίσα του πάρτυ να έρθουν στο moments νέοι και νέες άνω των 35 διότι δεν έπιασες τον παλμό της νεολαίας!!! Καλή η μουσική που έπαιξες αλλά όχι για τις ηλικίες που ήταν στο μαγαζί

• Πρόεδρε του χρόνου πρώτα θεός σε θέλουμε πιο power!!!!

• Το πιο όμορφο βράδυ όμως ήταν το βράδυ της Παρασκευής και 13

• Καντάδες σε όλο το χωριό από το δραστήριο μας σύλλογο. Έτσι για να θυμούνται οι μεγαλύτεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι

• Ο πιο καλός από όλους ήταν ο Στέλιος Βαρελτζής που αν και είχε πάνω από 10 χρόνια να ασχοληθεί με την μουσική

επαγγελματικά, το βιολί πήρε φωτιά στα χέρια του...

• Μπράβο ρε Στελάρια αρχηγέ

• Άψογοι και οι Σύλλογοι των Γυναικών και των Ιππέων. Πολύ καλές διοργανώσεις και φέτος... άντε κάθε χρόνο και καλύτερα

• Να γίνουμε το πιο δραστήριο πολιτιστικό χωριό του νησιού

• Μιας και είμαστε και το πρώτο χωριό σε όλο το νησί και ένα από τα πολύ λίγα σε όλη την Ελλάδα που έχουμε ελεύθερο και δωρεάν internet παντού!!!

• Σε κάθε γωνιά του χωριού και όλο το 24ωρο

• Είχαν ακόμη ένα λόγο ναρθούν επισκέπτες στο χωριό

• Αυτό το καλοκαίρι πάντως ήταν πολύ ερωτικό... πολλοί νέοι έρωτες και πολλές καψούρες

• Αχ είμαστε και ερωτικοί άνθρωποι εμείς οι καπιώτες και οι καπιώτισες

• Και γω η γλυκιά σας αφλουγίστρα σας έβλεπα και χαιρόμουν

• Αχ καλά κάνατε και σπάσατε και την κάμερα διότι θα σας παρακολουθούσα όλη την ημέρα και όλο το βράδυ και τι θα έγραφα δεν λέγεται

• Θα παρακολουθούσα τα πάντα

• Αν και όπως σας έχω γράψει πολλές φορές παντού υπάρχει μια αφλουγίστρα που σας παρακολουθεί!!!

• Αφού η αφλουγή είναι μέσα στο αίμα μου, τι να κάνω η κακούργα

• Το καλοκαίρι πάντως ήταν καυτό από κάθε άποψη, ειδικά στην καυκάρα

• Έρωτες, αρραβώνες, ανταμώματα, αποχωρισμοί..... απ' όλα είχε ο μπαξές

• Νομίζω ότι οι περισσότεροι από εσάς γνωρίζεται για το μεγάλο έρωτα που τρέφει ένας συγχωριανός για μια συγχωριανή εξ Αθηνών

• Και η κακούργα δεν λέει να πέσει στον έρωτά του

• Τις έχει τάξει τα πάντα..... αποτέλεσμα κανένα!!!

• Έχουν μπει στη μέση και τα υποψήφια πεθερικά που θέλουν να δούν τα παιδιά τους αγαπημένα και ευτυχισμένα να ζούν μόνιμα κοντά τους στο χωριό

• Η κοπέλα όμως δεν φαίνεται προς στιγμήν να αλλάζει γνώμη

• Πάντως η προοπτική να μείνει μόνιμα αυτό το ζευγαρι στο χωριό έχει και τις δικές μας ευλογίες

• Καλά έ!!! Βγάζουμε και γ.....ω τις εφημερίδες!!!

• Βλέπω ότι μας αντιγράφουν αρκετοί και μου αρέσει πολύ!!!

• Αν και είναι καλό πολύ καλό αυτό διότι είμαστε παράδειγμα προς μίμηση.....

• Έχουμε την καλύτερη εφημερίδα!!!

• Όμως καλό θα ήταν όταν παίρνουμε αυτούσια άρθρα να γράφουμε ότι είναι αναδημοσίευση από την εφημερίδα "Κάτης Δρώμενα"

• Έτσι κι αλλιώς εμείς οι Καπιώτες είμαστε πρωτοπόροι σε όλα

• Άνοιξε και το καινούργιο δημοτικό σχολείο το οποίο κυριολεκτικά είναι τέλειο.....

• Το καλύτερο σχολείο του νησιού!!!

• Παιδιά δεν έχει πολλά, αλλά πιστεύω ότι είναι θέμα χρόνου να τα αποκτήσει

• Το πιάσατε το υπονοούμενο.....

• γιατί χανόμαστε

• Πάντως πρώτα φτιάχνετε η υποδομή και μετά έρχονται τα υπόλοιπα

• Πολύ όμορφη και η εκδήλωση για το Τάκη μας.

• Χρειαζόταν μια τέτοια εκδήλωση και καλό θα ήταν να γίνεται κάθε χρόνο

• Πολλοί θα ήθελαν να είχαν ένα Τάκη Χατζηαναγνώστου.....

• Μπράβο και στο θεατρικό των Πολυχνιατών της Αθήνας!!! Άψογοι σε όλα τους!!

• Μοναδικές ερμηνείες, μεγάλο πάθος και αγάπη γι αυτό που κάνουν

• Διότι το κάνουν μέσα από την ψυχή τους και το γουστάρουν

• Σας περιμένω με λαχτάρα και του χρόνου!!! Το άκουσες αγαπητή πρόεδρε των Πολυχνιατών και σκηνοθέτιδα Ελευθερία???

• Και του χρόνου πρώτα θεός πάλι θα σε περιμένουμε, να γεμίσουμε το υπέροχο αμφιθέατρο και να σας χειροκροτήσουμε με την Καρδιά μας

• Στο θεατρικό, ρόλο είχε και ο πρόεδρος μας.... Τι μεγάλο ψώνιο

• Αν και μικρός ο ρόλος τους έδειξε ότι είναι καλός ηθοποιός, αν και μεγάλο ψώνιο το επαναλαμβάνω.....

• Μόνο αυτόγραφα που δεν μοίρασε μετά

• Ελπίζω Ελευθερία να μην του δώσεις θάρρος!!!

• Περιμένουμε από το Σύλλογό μας ακόμη περισσότερα πράγματα του χρόνου

• Διότι έχουμε ένα σύλλογο με ανθρώπους που ό,τι κάνουν, το κάνουν με την ψυχή τους και όχι επειδή πληρώνονται ή έχουν προσωπικά οφέλη!!!

• Δεν το κάνουν επειδή πήραν το δαχτυλίδι της διαδοχής από κάποιον, ούτε επειδή ο Πατέρας τους ήταν πολιτικός και τους μετέδωσε το μικρόβιο

• Μακριά από τέτοια

• Τα παιδιά του Συλλόγου περνούν ώρες ατελείωτες και κλέβουν χρόνο από την οικογένεια και την δουλειά για να προσφέρουν ότι μπορούν για την πολιτιστική - τουριστική ανάπτυξη του χωριού και για την επίλυση των καθημερινών προβλημάτων των κατοίκων

• Δεν έχουν ούτε μισθό, οικονομικά κίνητρα, οικονομική δύναμη ούτε εξουσίες

• Έχουν αγάπη για τους συγχωριανούς και το χωριό. Εργάζονται αφιλοκεδώς και μοναδικό κέρδος την προσφορά!!!

• Αυτό να το βάλετε καλά μέσα στο μυαλό σας!!!

• Αλήθεια πόσοι σε όλη την Ελλάδα θα ασχολούταν με τα κοινά αν δεν είχαν οικονομικό όφελος????? Πόσοι????

• Ούτε 11, ούτε 8, ούτε 80..... Τυχαιο δεν νομίζω

• Σας αφήνω γλυκά μου καπιωτέλια και να ξέρετε ότι σας αγαπώ πολύ!!! Δεν είμαι ούτε κακιά, ούτε ξινή, ούτε δολοπλόκα και δεν θέλω να στεναχωρώ κανέναν

• Έχω όμως ένα μεγάλο ελάττωμα που σε κάποιους δεν αρέσει.....

• Λέω τα πράγματα με το όνομά τους!!! Λέω την σκληρή αλήθεια!!!!

• Έως το επόμενο τεύχος σας φιλά γλυκά στη μούρη και σας εύχομαι ο δρόμος σας να είναι πάντα φωτεινός!!!